

τα Απομιχωρίτικα

Περιοδική Έκδοση του Συλλόγου Ασημοχωριτών Αθηνών "Η ΠΡΟΟΔΟΣ"
Βουλγαροκόνου 40, 114 72 Αθηνα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Editorial	3
Ανακοίνωση από τον Σύλλογο	4
Ενημέρωση από το Τοπικό Συμβούλιο	5
Με λίγα λόγια.....	8
Η διαθήκη του πατρός Τιμόθεου Χρήστου	9
Ιστορικό αρχείο Ασημοχωρίου. Από το αρχείο του Πασχάλη Μανώλη	10
Το Λεσκάτοι, όπως το περιέγραψε στο περιοδικό «Ξενητεμένα Πουλιά» τον Αύγουστο του 1935 ένας παρατηρητής. Από το αρχείο του Πασχάλη Δ. Μανώλη	12
Το σχολείο μας, 100 χρόνια. Ποίημα του Δημήτρη Γεωργάκη	13
Το Ηπειρώτικο δημοτικό τραγούδι. Της Αθηνάς Στεργίου	14
Ένα χωριό, μια αγκαλιά στον Ιζερό, του Αϊ Λιά. Του Μιχάλη Κυρζίδη	16
Χάρτης του δάσους Ασημοχωρίου.....	18
Η αγάπη φτιάχνει θεμέλια... & η γκρίνια ξεθεμελιώνει! Του Χριστόδουλου Χολέβα ...	20
Ασημοχωρίτικες νεανικές προσπάθειες στο διαδίκτυο.	21
Μια επιστολή... και λίγες σκέψεις. Του Βασίλη Π. Γιαννούλη	22
Καλό είναι να τιμούμε και τους εν ζωή ευεργέτες. Του Φάνη Γιαννούλη	23
Η Αγία που καμαρώνει... Του Δημήτρη Γιώτη	24
Παράπονο με πιάνει... Της Δήμητρας Ζήκου	25
Καλωσόρισμα του αγαπητού μας. Παναγιώτη Πολίτη	26
Αλήθεια, Ζούσε ποτέ η αλήθεια; Του Μιχάλη Κυρζίδη	27
Ειδησεις - σχόλια ...διάφορα. ..	28
Βιβλία / παρουσίαση	
Δύο νέα βιβλία του π. Διονυσίου Τάτση. Του Χαρίλαου Γκούτου	30
«Γράμμος στα βήματα του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας, Ιστορικός-ταξιδιωτικός οδηγός». Της Αθηνάς Στεργίου	31
Κάπνισμα & γυναίκα. Της Ειρήνης Οικονόμου-Σταματάκη	32
Τα οφέλη της άσκησης. Του Στέλιου Πανταζή	33
“Σύλλογος - κληροδοτήματα - προοπτική”. Του Στέφανου Νούτση	34
Απολογισμός - Προϋπολογισμός.....	35

Αγκαλιάστε και βοηθήστε την επανέκδοση του περιοδικού. Στείλτε άρθρα φωτογραφίες, νέα, κοινωνικά ή ότι άλλο θα θέλατε να δημοσιευθεί στα “Ασημοχωρίτικα”, ενημερώστε μας αν αλλάξατε διεύθυνση κατοικίας, με e-mail στο asimoxoritika@gmail.com ή ταχυδρομικά στην οδό Σερίφου 18Α 155 62, Χολαργός

Εξώφυλλο - Οπισθόφυλλο:

Ο μύθος λέει ότι εκεί που καταλήγει το ουράνιο τόξο υπάρχει ένας μεγάλος θησαυρός. Ας ψάξουμε λοιπόν όλοι μας να τον βρούμε, αφού υπάρχουν πολλές ενδείξεις για το που είναι κρυμμένος...

Κι αν δεν τον βρούμε, ας ψάξουμε βαθιά μέσα μας, εκεί που καταλήγει το ουράνιο τόξο της καρδιάς και θα βρούμε σίγουρα το μεγάλο θησαυρό, που δεν είναι άλλος από το πανέμορφο χωριό μας και ας τον αξιοποιήσουμε!

Φωτ. οπισθοφύλλου- κείμενο:

Μιχάλης Γ. Κυρζίδης

Φωτ. εξωφύλλου: Βασίλης Πρίγκος

**Περιοδική έκδοση του Συλλόγου Ασημοχωριτών Αθηνών
“Η ΠΡΟΟΔΟΣ”**

- Για την επικοινωνία και ενημέρωση των απανταχού συμπατριωτών
- Για τη διάσωση της πνευματικής και πολιτιστικής μας κληρονομιάς
- Για την προκοπή και ανάδειξη του τόπου μας

Τεύχος 11 - Καλοκαίρι 2009

Εκδότης: Σύλλογος Ασημοχωριτών Αθηνών “Η ΠΡΟΟΔΟΣ”
Βουλγαροκόπου 40, 114 72 Αθήνα, Τηλ. - Fax 210 6450884.

Επιχορήγηση: Κληροδότημα Βασ. Κ. Χρήστου

Μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου:

Πρόεδρος: Θεοφάνης Γιαννούλης

Αντιπρόεδρος: Κωνσταντίνος Γεωργίου

Γραμματέας: Δημήτρης Γεωργάκης

Ταμίας: Γεωργία Γιαννούλη

Μέλη: Σωτήριος Γιαννούλης, Ελευθερία Γιαννούλη, Ελένη Χολέβα

Συντακτική επιπροπή: Θεοφάνης Γιαννούλης, Δημήτρης Γ. Γεωργάκης, Δημήτρα Ζήκου, Ελευθερία Γιαννούλη, Μιχάλης Κυρζίδης, Δημήτρης Γιώτης, Πασχάλης Μανώλης, Βασίλης Γιαννούλης

Λογότυπο εξωφύλλου: Αναστασία Β. Γιαννούλη

Κειμενογράφηση: Ελισάβετ Τσάμη

Διορθώσεις: Κωνσταντίνα Γκιτάκου, Εύη Διαμαντοπούλου, Δημήτρα Ζήκου

Σχεδίαση, επεξεργασίες: Μιχάλης Γ. Κυρζίδης 6972 553437 asimoxoritika@gmail.com

Σ' αυτό το τεύχος συνεργάστηκαν:

Αθηνά Στεργίου, Χαρ. Γκούτος, Στέλιος Πανταζής, Θεοφάνης Γιαννούλης, Δημήτρης Γιώτης, Δημήτρα Ζήκου, Εύη Διαμαντοπούλου, Βασ. Π. Γιαννούλης, Στέφ. Νούτσης, Πασχ. Μανώλης, Χριστόδουλος Χολέβας, Ειρήνη Οικονόμου-Σταματάκη

Επιστολές - άρθρα - εμβάσματα:

Δημ. Γ. Γεωργάκης Σερίφου 18Α 155 62, Χολαργός. 2106524502

Τα ενυπόγραφα κείμενα εκφράζουν αποκλειστικά και μόνο τις απόψεις του συγγραφέα τους.

Η επανέκδοση του περιοδικού μας

Tα «Ασημοχωρίτικα», μετά από παύση πέντε ετών, και πάλι στα χέρια και τις καρδιές των Ασημοχωριτών! Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο, με πολύ ενθουσιασμό και ένθερμο ζήλο των συνεργατών του, αποφάσισε την επανέκδοσή του. Μοχλός και κινητήρια δύναμη της νέας αυτής προσπάθειας η αγάπη των χωριανών και των φίλων του χωριού για το περιοδικό, η επίμονη αναζήτησή του από πολλούς, ιδίως από τους ξενιτεμένους μας όλο αυτό το διάστημα.

Οι λόγοι που συντέλεσαν στη διακοπή της έκδοσής του, ήταν πολλοί. Άλλοι γνωστοί, άλλοι άγνωστοι. Δεν είναι του παρόντος να τους αναφέρουμε. Σημασία έχει ότι ξεπεράστηκαν και ξεκινά μια καινούρια προσπάθεια. Επιστρατεύουμε όλες μας τις δυνάμεις, γιατί ο μόχθος που απαιτείται είναι μεγάλος, και ελπίζουμε στη βοήθεια και τη συμπαράσταση όλων.

Εκείνο που ενοχλεί και που σκοτώνει στο τέλος κάθε καλή προσπάθεια είναι η κακοδαιμονία, η μεμψιμοιρία και ο εγωισμός. Το χωριό μας έχει τραυματικές εμπειρίες από αυτά τα φαινόμενα. Ας προσέξουμε όλοι, ας δείξουμε ανωτερότητα πνεύματος και ας συνεργαστούμε αδελφικά, όχι μόνο στην έκδοση του περιοδικού, αλλά και σε όλα τα θέματα του χωριού.

Στο Ασημοχώρι συντελείται αυτόν τον καιρό ένα σημαντικό έργο, το οποίο είναι ακριβώς αποτέλεσμα της καλής συνεργασίας, της ανιδιοτέλειας και προπαντός της αγάπης για τον πονεμένο μας τόπο. Μεγάλα έργα υποδομής και ανάπλασης αλλάζουν την όψη του χωριού και της εκκλησίας. Οι Τοπικοί μας και ο Ιερέας του χωριού οι συντελεστές. Τα φωτεινά παραδείγματα. Ας τους στηρίξουμε όλοι και ας διατηρήσουμε άσβεστο αυτό το πνεύμα της δημιουργίας, αν θέλουμε να επιζήσει το χωριό μας αυτούς τους χαλεπούς καιρούς.

Το περιοδικό μπορεί να βοηθήσει αποφασιστικά προς αυτή την κατεύθυνση. Όταν υπάρχει η επικοινωνία, υπάρχει η συμμετοχή στις ανάγκες και τα προβλήματα, υπάρχει ο συντονισμός των κινήσεων, η άμιλλα, η αλληλοενθάρρυνση και πολλά άλλα ευεργετικά αποτελέσματα. Ας κάνουμε, επιτέλους, την υπέρβαση.

Καλή αρχή λοιπόν.

Υπενθυμίζουμε ότι η συνδρομή, όπως και πριν, είναι προαιρετική και αφορά όσους έχουν την καλή διάθεση να βοηθήσουν, καθότι το φορτίο της έκδοσης είναι δυσβάστακτο για το σύλλογο, παρά τη χορηγία του κληροδοτήματος Βασ. Χρήστου.

Τέλος, ζητούμε την κατανόηση από τους αναγνώστες μας για ενδεχόμενα λάθη, παραλείψεις ή αβλεψίες. Όλα έγιναν με πολύ γρήγορους ρυθμούς, προκειμένου να προλάβουμε να κυκλοφορήσουμε το περιοδικό μέσα στο καλοκαίρι.

Σας ευχαριστούμε όλους

Ανακοίνωση από τον Σύλλογο

Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Ασημοχωριτών Αττικής «Η ΠΡΟΟΔΟΣ» ευχόμαστε σε όλους τους χωριανούς και φίλους του Ασημοχωρίου κάθε ευτυχία, υγεία και χαρά.

Το νέο Δ.Σ. του Συλλόγου που προήλθε από τις αρχαιρεσίες της 1^{ης} Ιουνίου 2008 είχε να αντιμετωπίσει σειρά από καταγγελίες, αλλά και υποψίες για κακοδιαχείριση των δύο κληροδοτημάτων από το απερχόμενο Δ.Σ. του Συλλόγου.

Βασικό αίτημα των απανταχού Ασημοχωριτών ήταν να εξεταστεί και να αποκαλυφθεί η πραγματική κατάσταση των δυο κληροδοτημάτων. Να διαπιστωθεί αν όσα κυκλοφορούντα από στόμα σε στόμα έχουν κάποιο ίχνος αλήθειας ή είναι απλώς μυθεύματα μεγαλοποιημένα, όπως πολλές φορές συμβαίνει.

Δυστυχώς, αγαπητοί χωριανοί, από τα τηρούμενα βιβλία του Συλλόγου, εκ πρώτης όψεως, διαπιστώσαμε ότι οι διαδόσεις και οι υποψίες ήταν αληθινές. Δεν είδαμε νομιμοφάνεια στις αποφάσεις των διοικητικών συμβουλίων, στις αποδείξεις και τα τιμολόγια πληρωμών, καθώς και στην πώληση των δυο καταστημάτων από το κληροδότημα του πάτερ Τιμόθεου Χρήστου.

Για να είμαστε απόλυτα σίγουροι αναθέσαμε σε νέο δικηγόρο και λογιστή να ελέγξουν και να μας αποφανθούν εγγράφως. Αυτό και έγινε.

Σωρεία αποδείξεων δεν αποτελούν νόμιμα παραστατικά και τα δυο καταστήματα κακώς πωλήθηκαν. Αυτό απορρέει από την ιδιόχειρη διαθήκη (που δημοσιεύεται στη σελίδα 9) του διαθέτη παπα Τιμόθεου, ο οποίος ρητώς αναφέρει ότι τα δυο καταστήματα και το σπίτι στο χωριό ουδέποτε να πωληθούν.

Το Δ.Σ. έκρινε σκόπιμο να καλέσει τον πρώην πρόεδρο κ. Στέφ. Νούτση στα γραφεία του Συλλόγου και να μας εξηγήσει για τα παραπάνω, ακατανόητα για μας, θέματα.

Για τις αποδείξεις που δεν αποτελούν νόμιμα παραστατικά μας είπε ότι συμβουλεύτηκε και τον εφοριακό Στέφανο Πανταζή, για να γλιτώσει ο σύλλογος τη φορολογία. Ο Στέφανος Παντα-

ζής, βέβαια, αρνείται. Για δε την πώληση των δυο καταστημάτων μας διαβεβαίωσε – χωρίς, βέβαια, να πεισθούμε – ότι τηρήθηκαν όλες οι νόμιμες διαδικασίες και ότι βασίσθηκε απόλυτα στη γνωμάτευση του δικηγόρου κ. Μαρτσέκη. Κι αυτό δεν είναι αλήθεια, γιατί ο κ. Μαρτσέκης αρνήθηκε εγγράφως ότι έδωσε τέτοια γνωμάτευση. Άλλα κι αν ακόμα όλα αυτά ήταν αληθινά, το Δ.Σ δεν είχε κανένα δικαίωμα να παραβιάσει τη θέληση – βούληση του διαθέτη.

Σε έγγραφο του υπ. Οικονομικών που μας ζήτησε να κάνουμε ετήσιο προϋπολογισμό και απολογισμό για το δεύτερο κληροδότημα του Παπατιμόθεου, απαντήσαμε ότι ο σύλλογος δεν έχει κανένα έσοδο, καθ' ότι τα δυο καταστήματα έχουν πωληθεί από την προηγούμενη διοίκηση του Συλλόγου.

Για όλα τα παραπάνω το Υπουργείο μας απάντησε ότι δόθηκε εντολή σε οικονομικούς επιθεωρητές του υπ. Οικονομικών να διενεργήσουν διαχειριστικό έλεγχο και των δυο κληροδοτημάτων.

Ακόμη, το απερχόμενο Δ.Σ. άφησε εξίσου σοβαρές εκκρεμότητες στο νέο Δ.Σ.: Δεν είχε γίνει αποδοχή κληρονομιάς του Βασιλείου Χρήστου μέχρι σήμερα. Στα δε υποθηκοφυλακεία, η πολυκατοικία Βουλγαροκτόνου φαινόταν ως οικόπεδο. Επίσης, δεν είχε γίνει το κτηματολόγιο στα διαμερίσματα στα Μελίσσια, πράγμα που έπρεπε να είχε πραγματοποιηθεί πριν 4 χρόνια.

Αγαπητοί χωριανοί

Η γενική οικονομική κρίση με τις επιμέρους επιπτώσεις της σε όλους τομείς, έτσι και στην είσπραξη των ενοικίων έγινε αισθητή. Αρκετοί ενοικιαστές δυσκολεύονται να πληρώσουν τα ενοίκια, με αποτέλεσμα ο σύλλογος να είναι αναγκασμένος να κάνει εξώσεις, οι οποίες είναι και δαπανηρές.

Θα κάνουμε όμως ό,τι είναι καλύτερο για τον σύλλογο και την εκπλήρωση των επιθυμιών των δωρητών.

Για το Δ.Σ

Ο Πρόεδρος
Θεοφάνης Δημ. Γιαννούλης

Ο Γεν. Γραμματέας
Δημήτριος Γ. Γεωργάκης

Ενημέρωση από το Τοπικό Συμβούλιο

Καλωσορίζουμε την επανέκδοση του περιοδικού «Τα Αστημοχωρίτικα» από το σύλλογο και ευχόμαστε ποτέ ξανά εμπόδια στην κυκλοφορία του.

Έτσι στο ξεκίνημα του, θα θέλαμε, το Τ.Σ του χωριού, μέσα απ' αυτό να ενημερώσουμε και να προβάλουμε στους απανταχού Αστημοχωρίτες κάποια από τα έργα που με προσοχή και αγάπη σχεδιάσαμε και κατασκευάσαμε στο χωριό τα δυόμισι χρόνια που πέρασαν, όχι μόνο γιατί κρίνουμε πως είναι υποχρέωσή μας, αλλά και μέσα απ' αυτά να κεντρίσουμε ακόμη περισσότερο τη νοσταλγία τους για το χωριό.

Πρώτη μας επιλογή ήταν η δημιουργία γραφείου του Τ.Σ. σε χώρο του σχολείου που διαμορφώθηκε ανάλογα, όμορφα, λειτουργικά. Κι αυτό γιατί κρίναμε πως οργανωμένα και με σοβαρότητα θα μπορέσουμε να κάνουμε κάτι ξεχωριστό για όλους μας. Μέσα σ' αυτό από την πρώτη στιγμή ο κάθε χωριανός ενημερώνεται πλήρως για ό,τι γίνεται, για όλες τις κινήσεις του Τ.Σ., εκθέτει τις θέσεις, τις σκέψεις του, τα προβλήματά του και έχει άμεση και ουσιαστική αντιμετώπιση και το Τ.Σ., όχι με λόγια στα καφενεία, μπορεί να ενεργεί αισθανόμενο τη σοβαρότητα της θέσης του.

Αυτό το γραφείο φίλες και φίλοι είναι το στέκι των

χωριανών τους χειμερινούς μήνες, τότε που τα καφενεία δυσλειτουργούν. Σ' αυτό οι επισκεπτόμενοι τους μήνες αυτούς χωριανοί, και όχι μόνο, βρίσκουν δωρεάν τσίπουρο, καφέ, τσάι, λουκούμι, παχνίδια καφενείου, τηλεόραση για ενημέρωση και ηχοσύστημα για τα αγαπημένα τους κλαρίνα.

Μέσα σ' αυτό το χώρο σχεδιάσαμε από την πρώτη μέρα τα έργα που θα αναδείξουν το χωριό μας ακόμη περισσότερο. Όσα έγιναν σας τα παραθέτουμε, όχι πάντοτε με τη σειρά που έγιναν:

1° Διαμόρφωση χώρου Αγίας Παρασκευής.

Ο περίβολος της εκκλησίας πλακοστρώθηκε και ένα πέτρινο πεζούλι γύρω – γύρω μας περιμένει να απολαύσουμε τη θέα του χωριού. Χτίστηκε πέτρινη βρύση, τοποθετήθηκαν παγκάκια και τραπεζοκάθισμα.

Μπήκε μια σειρά φωτιστικών στο πεζούλι και δυο προβολείς που φωτίζουν τα βράδια την εκκλησία και το δέντρο, προσφέροντας σε όλους μας ένα υπέροχο θέαμα. Διαπλατύναμε τη στροφή του δρόμου για περισσότερο χώρο και για να μην ακουμπούν τα μεγάλα οχήματα την εκκλησία μας και ασφαλοστρώσαμε το δρόμο.

Ο προαύλιος χώρος της Αγίας Παρασκευής όπως έχει διαμορφωθεί.

Η ανανεωμένη όψη της παιδικής χαράς

Η βρύση και τα παγκάκια στην εκκλησία του Αϊ Λιά

2° Παιδική χαρά.

Αυτό το όμορφο κομμάτι του χωριού μας το κάνει ακόμα πιο όμορφο, πιο παραδοσιακό, χωρίς να αλλοιώσουμε την όλη τεχνική του. Έτσι, κατασκευάσαμε πέτρινο τοιχίο από μπροστά σε διάφορα επίπεδα, πέτρινο πεζούλι - τοιχίο, γύρω του τοποθετήθηκαν νέα κάγκελα, επενδύσαμε με υπέροχη πέτρα το τσιμεντένιο τμήμα που χώριζε την παιδική χαρά από το πάρκο, επενδύσαμε με όμορφες πλάκες τη σκάλα προς το πάρκο με τοίχο πέτρινο δεξιά και αριστερά και χτίσαμε πεζούλι πέτρινο γύρω από τον πλάτανο αναδεικνύοντάς τον ακόμη περισσότερο.

Δε μείναμε όμως εδώ, πλούτισαμε το χώρο με παιχνίδια, παγκάκια καινούρια, τραπεζοκάθισμα, και φωτίσαμε το χώρο με υπέροχα φωτιστικά που τους δίνουν ξεχωριστή ομορφιά.

3° Αϊ - Λιας

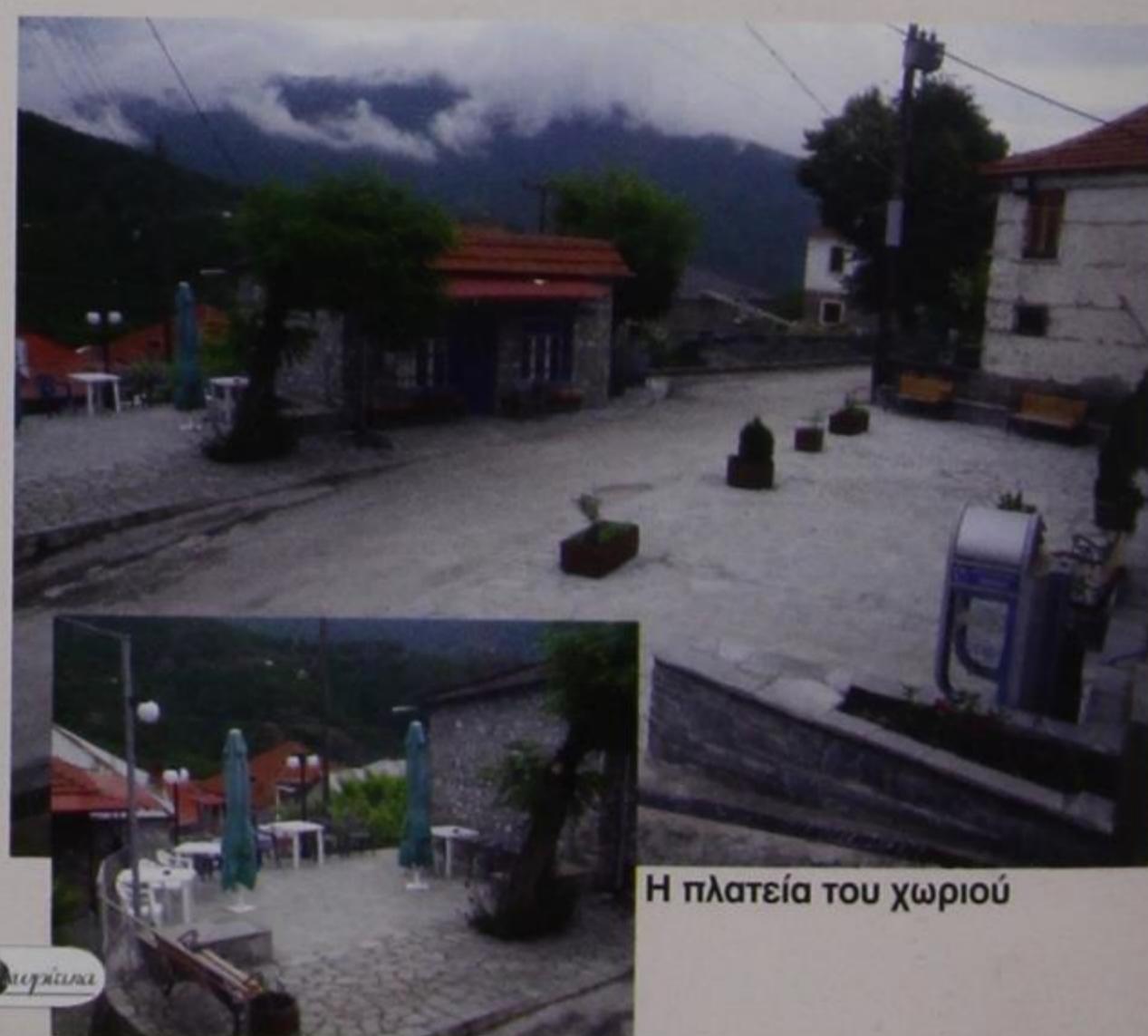
Θελήσαμε και πετύχαμε διστακτικά ως σήμερα να ξαναζωντανέψουμε την ημέρα του Αϊ - Λια που χρόνια τώρα ήταν σε μαρασμό και δε θύμιζε σε τίποτα τις παλιές καλές μέρες, τότε που το χωριό σύσσωμο γιόρταζε και που άφησε στις καρδιές όλων μας άσβηστες χαρούμενες στιγμές. Έτσι αποφασίσαμε να κάνουμε πράξη το πανηγύρι του Αϊ Λιά μπας και θυμηθούμε πως κάθε τόπος έχει σαν κεντρική εκδήλωση το πανηγύρι του και γύρω απ' αυτό περιπλέκονται οι άλλες εκδηλώσεις του.

Για το σκοπό αυτό κατασκευάσαμε στον Αϊ Λια πέτρινη βρύση και φέραμε το νερό. Διαμορφώσαμε χώρο απέναντι από την εκκλησία στον οποίο τοποθετήσαμε τραπεζοκαθίσματα όπου όλοι οι παρευρισκόμενοι χωριανοί μετά τη λειτουργία απολαμβάνουν το χώρο και μαζί με τις ευχές και τα χρόνια πολλά γεύονται μεζέδες που προσφέρουμε δωρεάν σε όλους. Το βράδυ στην

κεντρική πλατεία στρώνουμε τραπέζια όπου σε όλους τους χωριανούς, και όχι μόνο, παρέχεται δωρεάν πλούσιο φαγητό και ακολουθεί γλέντι. Εδω θα θέλαμε να σας παρακινήσουμε, ώστε πέρα από τις δυσκολίες που ο καθένας μας έχει στις σημερινές συνθήκες ζωής να βρεί λίγο χρόνο να είναι τέτοιες στιγμές κοντά στο χωριό. Αυτό δεν αναπληρώνεται με τίποτε.

4° Πλατεία

Τίποτε σήμερα δε θυμίζει την πλατεία του χθες. Με ομόφωνη απόφασή του το Τ.Σ. μετέφερε το μνημείο (ηρώο) στον κήπο του σχολείου αναδεικνύοντας το ακόμη περισσότερο. Ο χώρος της πλατείας σκάφτηκε και πλακοστρώθηκε με διάφορους σχεδιασμούς. Δημιουργήσαμε πέτρινο πεζούλι γύρω και θα τοποθετηθούν τέσσερα διακοσμητικά φωτιστικά. Τοποθετήθηκαν ξύλινα παρτέρια με λουλούδια και απαγορεύσαμε το παρκάρισμα των αυτοκινήτων. Απέναντι από το μνημείο διαμορφώσαμε τον ιδιόκτητο χώρο των κληρονόμων

Η πλατεία του χωριού

Το μνημείο που μεταφέρθηκε από την πλατεία στο σχολείο

Χολέβα και Νούτση σε υπέροχο μπαλκόνι με πλακόστρωση, πεζούλια πέτρινα, τραπέζια, φωτιστικά και ομπρέλες για τις ηλιόλουστες μέρες.

5° Πηγαδούλι

Το έκτρωμα που μέχρι χθες λέγαμε πηγαδούλι δεν υπάρχει πια. Στη θέση του το ακριβές αντίγραφο (λίγο μεγαλύτερο βέβαια) εκείνου που είχαμε στα βάθη της καρδιάς μας, όταν μικρά παιδιά τρέχαμε να ξεδιψάσουμε εκεί.

6° Πλακοστρώσαμε το δρόμο προς τα Χολεβεϊκα.

7° Φωτίσαμε όλο το χωριό με περισσότερο φως, ακόμα και στα πιο σκοτεινά του σημεία.

8° Φέραμε το νερό στον Άγιο Νικόλαο, στο νεκροταφείο μας για όλες τις χρήσεις που τόσο απαραίτητο ήταν. Κατασκευάσαμε βάνα νερού, για να καθαρίζει το δίκτυο και κάναμε αναλύσεις στο νερό που πίνουμε.

Το ...νέο πηγαδούλι που θυμίζει πολύ περισσότερο το παλιό...

9° Τσιμεντοστρώσαμε το δρόμο προς τη δεξαμενή και με φρεάτια ελέγχουμε τα νερά, ώστε όταν δε χρειάζονται με μεγάλους σωλήνες να τα απομακρύνουμε προς το λάκκο, για να μην δημιουργούν προβλήματα στα σπίτια και τους δρόμους του πάνω μαχαλά.

10° Με προβολέα φωτίσαμε το λάκκο μας (πανω από τη γέφυρα), που τα βράδια μοιάζει υπερθέαμα.

11° Αγοράσαμε χορτοκοπτικό μηχάνημα για τον καθαρισμό του χωριού από τα χόρτα που μας πνίγουν κάθε καλοκαίρι.

12° Δάσος Χαρτογραφήσαμε τις διαδρομές του δάσους μας και τις αποτυπώσαμε σε χάρτη που τοποθετήσαμε σε πέτρινη βάση με παραδοσιακή κατασκευή στη μεγάλη στροφή της Αγίας Παρασκευής, έτσι ώστε ο καθένας που θα επισκέπτεται το δάσος μας να γνωρίζει από πριν πού θα πάει, τι θα δει, πώς θα το γυρίσει.

Κατασκευάσαμε πινακίδες με τα ονόματα όλων των τοποθεσιών του δάσους μας και θα τοποθετηθούν στα αντίστοιχα σημεία, για να τα μάθουμε όλοι μας.

13° Στο σημείο αυτό θα θέλαμε με πολλή συγκίνηση και με τη σοβαρότητα που απαιτείται να σας πληροφορήσουμε ότι προσφέραμε συμβολική βοήθεια, και όχι μόνο, στην εκκλησία μας και προσπαθήσαμε με όλες τις δυνάμεις μας να συνδράμουμε με όλα τα μέσα στην ανακατασκευή των καμένων σπιτιών των δυο συγχωριανών μας. Τα παραπάνω λόγια εδώ περιττεύουν. Είμαστε υπερήφανοι γι' αυτά.

14° Οι παρεμβάσεις μας για την οριστική λύση του ξενώνα ήταν ουσιαστικές. Επιτέλους, λύθηκαν τα προβλήματα με τις άδειές του και πήραμε έγκριση από τον

Ο χάρτης του δάσους μας, με διαδρομές πληροφορίες και τοπωνύμια

το γραφείο που έχει φτιαχτεί στο σχολείο

ΕΟΤ. Με παρεμβάσεις μας διαμορφώθηκε η σάλα του για να γίνει λειτουργική, τοποθετήσαμε εξωτερικά στέγαστρο, πλακοστρώσαμε και βάλαμε κάγκελα. Πιστεύουμε μέσα στο καλοκαίρι να βρεθεί πλέον ενοικιαστής. Έχουμε τώρα πλέον πολλούς ενδιαφερόμενους.

Και επειδή σ' αυτό το περιοδικό δε θέλουμε να καταχραστούμε τη φιλοξενία σας, σας ενημερώνουμε πως τα έργα μας δεν τελειώνουν εδώ. Με πάμπολλες παρεμβάσεις σ' όλα τα προβλήματα του χωριού δώσαμε λύσεις. Τα γνωρίζουν άλλωστε όσοι επισκέπτονται το χωριό και ενημερώνονται στη λαϊκή συνέλευση του Αυγούστου που γίνεται κάθε χρόνο.

Όπως θα διαπιστώσατε, τα έργα που πετύχαμε δεν ήταν απλές παρεμβάσεις, έτσι για να λέμε ότι κάτι έγινε. Είναι ολοκληρωμένες παρεμβάσεις που θα μείνουν στο χρόνο, γιατί είναι κατασταλάγματα της ψυχής μας. Είναι έργα που ποθούσαμε, έργα που χρειαζόμασταν, έργα που ονειρευόμασταν, έργα που μας γεμίζουν αισιοδοξία.

Σας ενημερώνουμε κλείνοντας τούτες τις γραμμές πως αρχίζει το μεγάλο έργο του γκαλντεριμιού στο ανατολικό τμήμα του χωριού, με πλακοστρώσεις στο δρόμο της εκκλησίας και του κάτω μαχαλά, που θα αλλάξουν την όψη του χωριού γιατί έχει επενδύσεις με πέτρα, τοιχοποιίες, ύδρευση, αποχέτευση, φωτιστικά κτλ. κι ακόμα επιτέλους αρχίζουν οι εργασίες για την ουσιαστική επισκευή και ανακαίνιση του σχολείου μας με παρεμβάσεις σ' όλους τους χώρους του, για να ξαναγίνει η υπερηφάνεια μας.

Φίλοι και φίλες

Οι φωτογραφίες και τα λόγια δε δείχνουν όλα όσα ερχόμενοι στο χωριό θα δείτε και θα νιώσετε. Σας περιμένουμε. Προσπαθήστε να βρείτε το χρόνο και για το χωριό. Σας περιμένουμε με αγάπη. Δημιουργούμε έργα για μας, για τα παιδιά μας. Ζητάνε την παρουσία σας. Ξενιτεμένοι μας, μήπως αργήσατε;

Το Τ.Σ Ασημοχωρίου

Ο πρόεδρος
Πέτρος Σωτ. Στεργίου

Τα μέλη
Νικόλαος Μιχ. Στεργίου,
Ιωάννης Μαν. Νάσιου

Με λίγα λόγια

• Εκ μέρους του Δ.Σ. του Συλλόγου συγχαίρουμε το Τοπικό Συμβούλιο του χωριού μας (Πέτρο Στεργίου, Νίκο Στεργίου, Ιωάννη Νάσιου) για το σημαντικό έργο που επιτέλεσαν και επιτελούν στο Ασημοχώρι. Μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα, με τη μεθοδικότητά τους και το μεράκι τους, αναμόρφωσαν το χωριό. Τους συγχαίρουμε επίσης για την αμέριστη συμπαράστασή τους στην ανακαίνιση της εκκλησίας, καθώς και σε επείγουσες ανάγκες αναξιοπαθούντων χωριανών. Μπράβο τους.

• Άξιος επαίνου είναι επίσης ο ιερέας του χωριού μας, ο ακάματος π. Διονύσιος, ο οποίος, παρά τα απανωτά εμπόδια και τις δυσκολίες που συνάντησε, κατάφερε με το πείσμα και τη μεθοδικότητα που τον διακρίνουν, να ανακαίνισε σχεδόν εξ ολοκλήρου την εκκλησία.

Αρωγοί σ' αυτό το έργο στάθηκαν ο Δήμος, ο Σύλλογος, με την ελλειμματική, δυστυχώς, συμμετοχή του προηγούμενου Δ.Σ. και οι Ασημοχωρίτες με τον οβολό τους. Αξιοσημείωτη δε και συγκινητική ήταν και βοήθεια πολλών φίλων του χωριού ή προσωπικών φίλων των χωριανών.

Αυτό τον καιρό γίνεται η αγιογράφηση στην εκκλησία. Μια πολύ ωραία δουλειά που καλύπτει σχεδόν όλες τις εσωτερικές επιφάνειες. Ως εκ τούτου, οι ανάγκες είναι ακόμα μεγάλες. Γι' αυτό, όσοι πιστοί ας προσέλθουν...

Στο επόμενο τεύχος θα γίνει εκτενές ρεπορτάζ για αυτό το πολύ σημαντικό έργο.

• Επίσης το Βασίλη Γιαννούλη που με την γνωστοποίηση της επανέκδοσης του περιοδικού έφερε τα πάνω κάτω στο φωτογραφικό του αρχείο και μας έχει στείλει υλικό για πολλές εκδόσεις καθώς και για την σημαντικότατη βοήθεια και συμπαράσταση του.

• Θέλουμε και από τις στήλες του περιοδικού μας να ευχαριστήσουμε το Δημοτικό Συμβούλιο και ιδιαίτερα τον Δήμαρχό μας κ. Σδούκο, οι οποίοι με τόση ευαισθησία ανταποκρίθηκαν σε όλα σχεδόν τα αιτήματα του Τοπικού Συμβουλίου μας και έλυσαν χρόνιες ανάγκες του Ασημοχωρίου.

Η διαθήκη του πατρός Τιμόθεου Χρήστου

Εν Αθήναις σήμερον την τριακοστήν Ιανουαρίου ημέρα Τετάρτην του έτους δύο χιλιάδες δύο (30-1-2002), εορτήν των Τριών Ιεραρχών και εις το διαμέρισμα που διαμένω και βρίσκεται στην οδό Χαράς 16 και Ήρας γωνία στο Νέο Ηράκλειο Αττικής, εγώ ο ιερεύς Τιμόθεος κατά κόσμον Ευριπίδης Χρήστου του Ανδρέα, συνταξιούχος ιερεύς, έχων πλήρη διαύγειαν πνευματικήν και κρίση λογικήν για ό,τι κάνω ή σκέπτομαι, συντάσσω την παρούσαν ιδιόγραφον Διαθήκην μου δια της οποίας εκφράζω την τελευταίαν μου επιθυμίαν περί του πώς θα διατεθεί η περιουσία μου μετά τον θάνατον μου. Πρώτον αναφέρω λεπτομερώς τα περιουσιακά μου στοιχεία: Το διαμέρισμα που διαμένω βρίσκεται, όπως προανέφερα στην οδό Χαράς 16 και Ήρας γωνία στο Νέο Ηράκλειο Αττικής. Το αγόρασα από τον Ιωάννη Παρασκευόπουλον του Δημ. Εκ Μεγαλοχωρίου Σερρών, Αριθ. Συμβολαίου 4959/7/1983, Συμβολαιογραφείο Μαρίας Κων/νου Κοκκόση, το γένος Μολοχτού, οδός Χαρλ. Τρικουπή 14, Αθήνα. Έχω ακόμη ένα εξοχικό διαμέρισμα που βρίσκεται στον οικισμό «Μαραθώνα» Αιγίνης στη μοναδική πολυκατοικία του Γου Ορόφου υπό τα στοιχεία Γ3 τρίτο διαμέρισμα 50τμ. Το αγόρασα με εφ' άπαξ που πήρα, από την κ. Λυδία Θυγατέρα Γεωργίου Μαυράκη με την υπ' αριθ. 13009 Συμβολαιογραφική πράξη στο Συμβολαιογραφείο της Ειρήνης, Θυγατρός Νικολάου Κοζάκη, οδός Φειδίου 2, Αθήνα, το 1197 και το εξοχικό αυτό πρόκειται να πωληθεί.

Έχω επίσης δύο καταστήματα που βρίσκονται το ένα στην οδό Πιπίνου 111 πλησίον Ηλεκτρικού Σταθμού Αττικής το οποίον αγόρασα από την Σύλβιαν Ασάρογλου με την υπ. Αριθ. 10344 Συμβολαιογραφική Πράξη που έγινε στο Συμβ/φείο της Ειρήνης Θυγατρός Νικολάου Κοζάκη στην οδό Φειδίου 2, πλησίον Ομονοίας την 22/6/1990 και το άλλο κατάστημα που βρίσκεται στην Οδό Αδώνιδος 3 και Ολυμπίας στα Κάτω Πατήσια (άνω της οδού Αχαρνών) με αριθ. Συμβολαίου αγοράς 11474, 20/1/1993 που έγινε στο ίδιο Συμβολαιογραφείο της κ. Κοζάκη Ειρήνης, οδός Φειδίου από τους πιωλητές Γεωργίου και Σταυρούλαν Ρέλλια. Στο συμβολαιογραφείο αυτό δηλώθηκε και η Διαθήκη του συγγενούς μου ιατρού Βασιλείου Κ. Χρήστου.

Η πατρική μου περιουσία που κληρονόμησα το μερίδιον είναι γραμμένη στην υπ. αριθ. 3219/30-8-1978 συμβολαιογραφική πράξη του Συμβολαιογράφου Νικολάου Ιωάννου Μπαρμπαρέσου, οδός Θεμιστοκλέους 11 (ιδιοκτησίας κληρονόμων Α. Κασιμάτη). Τα μερίδια εκ της πατρικής μου κληρονομιάς είναι: Τα 2/9 εξ' αδιαρέτου ενός κτήματος εκτάσεως δύο χιλιάδων τετραγωνικών μέτρων (200τμ.) κείμενον εις θέσιν «Γιούπες» του Δήμου Άνω Λιοσίων. Επίσης, εκ της πατρικής μου περιουσίας έχω 1/3 εκ της υπογείου αποθήκης κειμένης επί της οδού Σωτ. Κροκίδας 25 στη θέση «Θυμαράκια» και τώρα ονομάζεται Κάτω Πατήσια Αθηνών. Η αποθήκη αυτή έχει σύνολον 95τμ και το 1/2 ήτοι 47τμ ανήκει εις τον θείον μας Πασχάλη Ι. Χρήστου το δε υπόλοιπον ήτοι 47τμ ανήκει σε ημάς τους αδερφούς Παντελήν, Κώσταν και εμέ. Έχω επίσης από την πατρική μου περιουσία το 1/3 εξ αδιαιρέτου διαμέρισμα 56τμ. Το πρώτο (Α) υπέρ το ισόγειον ορόφου της εν Αθήναις και επί της οδού Σωτ. Κροκίδα αριθ. 21-23 κειμένης πολυκατοικίας υπό τα στοιχεία Α6 της περιφέρειας παλαιά Θυμαράκια και τώρα Κάτω Πατήσια. Πρόσφατα αγόρασα μία παλαιά οικία στο Ασημοχώρι - Κονίτσης από τους αδελφούς Βασιλείου Μάνθου Τάτσην και τη σύζυγον του αδελφού του Βασίλη Παναγιώτη Τάτση. Τα συμβόλαια έγιναν στο συμβολαιογραφείο της Ειρήνης Θυγατρός Νικολάου Κοζάκη, οδός Φειδίου 2 στην Αθήνα και είναι δηλωθέν στο Υποθηκοφυλακείο Κονίτσης Νομού Ιωαννίνων. Δεύτερον, αι διατάξεις της Διαθήκης μου έχουν ως εξής: Ονομάζω κληρονόμους μου και εγκαθιστώ τους εξής: α) την σύζυγό μου Πρεσβυ-

τέραν Γεωργίαν το γένος Αγγελή Νούτση εις την οποία δίδω το διαμέρισμα της οδού Χαράς 16 στο Νέο Ηράκλειο που διαμένουμε και το εξοχικό διαμέρισμα 50τμ. στον οικισμό «Μαραθώνα» Αιγίνης, εφόσον τούτο δεν έχει πωληθεί. Τα δύο αυτά θα της ανήκουν ευθύς μετά τον θάνατόν μου δίην πλήρη κυριότητα να διαμένει η ίδια και να τα μεταβιβάζει όπου θέλει. β) Εις τον Σύλλογο Ασημοχωριτών Αθηνών η Πρόοδος δίδω τα δύο καταστήματα τα ως άνω ήτος της οδού Αδώνιδος 3 και Πιπίνου 111. Τα μερίδια εκ της πατρικής μου κληρονομιάς και την αγορασθείσα από εμέ οικία στο Ασημοχώρι - Κονίτσης από τον Βασίλειον Τάτσην και την σύζυγον του Παναγιώτη Τάτση, **τα δύο καταστήματα και η οικία στο Ασημοχώρι ουδέποτε επιτρέπω να πωληθούν** εκτός του μερίδιον της πατρικής μου περιουσίας με συνεννόηση με τους άλλους κληρονόμους μπορεί να πωληθεί ή αξιοποιηθεί ή λάβει την υπόγειο αποθήκη και παραπτηθεί της υπόλοιπης κληρονομιάς

μια που η αποθήκη είναι τόσο χρήσιμη για το Σύλλογο των Ασημοχωριτών «Η ΠΡΟΟΔΟΣ». Όλα αυτά της πατρικής κληρονομιάς επαφί-εται στην κρίση του Συλλόγου Ασημοχωριτών Αθηνών η «ΠΡΟΟΔΟΣ» να δίδει στο ακέραιο χωρίς καμία κράτηση τα εισπραττόμενα εκ των δύο ως άνω καταστημάτων ενοίκια ήτοι την επικαρπία εφ' όρου ζωής της και να διαμένει η ίδια στην οικίαν του Ασημοχωρίου όσο θα ζει ή την ενοικιάζει προς όφελος της πρεσβυτέρας Γεωργίας. Μετά τον θάνατον της συζύγου μου πρεσβυτέρας Γεωργίας ο ως άνω Σύλλογος θα εκδίδει και επανεκδίδει όλα τα βιβλία μου που εξεδόθησαν και τα ανέκδοτα που δεν δημοσιεύθησαν ανάλογα των οικονομικών εσόδων εκ των ενοικίων – ιδίως το βιβλίον «Μηνύματα από την Αγίαν Γραφήν» που μπορεί να βγαίνει τμηματικά, καθώς και ό,τι ανέκδοτο θρησκευτικό ιδίως που έχω. Δια την επανέκδοση η έκδοση των βιβλίων μου μπορεί να συνεργάζεται με την Ι. Μητρόπολη Κονίτσης, την θρησκ. οργάνωση Ζωή και τον ιερέα π. Διονύσιο Τάτση. Μέρος των εσόδων εκ προς ενίσχυση του Γηροκομείου της Ι. Μητροπόλεως Κονίτσης. Όταν τα οικονομικά το επιτρέπουν μπορεί δωρεάν βιβλία να δωρίζονται σε βιβλιοθήκες, Ι. Μονές, ιεροκήρυκες κλπ. Δια του Ι. Ναού της Πλάκας εξέδωσα ένα μικρό βιβλίο και μπορεί ο Ναός να το πωλεί δίδη περνούνε από την Πλάκα για την Ακρόπολη αρκετοί άνθρωποι. Η οικία στο Ασημοχώρι που θα εξωραΐζεται με έξοδα του κληροδοτήματός μου μπορεί να γίνει Λαογραφικό Μουσείο, βιβλιοθήκη με όλα τα βιβλία μου κλπ. και ό,τι άλλο νομίζει ο Σύλλογος. Τα σκεύη, έπιπλα και όλα τα αντικείμενα που διαμένουμε τώρα θα ανήκουν στη σύζυγό μου η δε βιβλιοθήκη μετά τον θάνατόν της ή και ενωρίτερον να μεταφερθεί στο Ασημοχώρι.

Πάσαν προγενέστερα μου Διαθήκη ιδιόγραφον ή μη θεωρώ άκυρον και ανύπαρκτον. Σε περίπτωση που ο Σύλλογος Ασημοχωριτών διαλυθεί η Ι. Μητρόπολης Κονίτσης ή η Διεύθυνση κληροδοτημάτων του Υπουργείου να ορίζει τετραμελή επιτροπή καταγόμενης εκ των χωριών Ασημοχωρίου, Χιονιάδων, Πιρούγιαννης και Γοργοποτάμου η οποία θα διαχειρίζεται την εν λόγω κληρονομιά δια τους άνω σκοπούς. Η παρούσα ιδιογράφως Διαθήκη μου υπεγράφη παρ' εμού εις το τέρμα αυτής και εις το τέλος εκάστης σελίδος με ημερομηνία τριακοστήν Ιανουαρίου του έτους δύο χιλιάδες δύο. (30-1-2002)

Εν Αθήναις τη 30η Ιανουαρίου 2002
Ο Διαθέτης Τιμόθεος Α. Χρήστου

Τα δύο καταστήματα
μαι ν οικία
στο Ασημοχώρι
ενδέχοται να επιχειρείται
να αποθηκεύεται

Ιστορικό αρχείο Ασπρομοχαιρίου

Χειρόγραφο Ημεροδόγιο Χριστόδουνδον Πανταζή

Ἐν ἑτη 1867: Ιουνίου 12

Το χειρόγραφο ημερολόγιο είναι ένα τετράδιο, της εποχής, με εξώφυλλα λίαν χονδρά χρώματος καφετί και με εσώφυλλα χρώματος μπεζ, αρίγωτα, με διαστάσεις 20,5x14,5 εκατ. Αποτελείται από 53 πυκνογραμμένες σελίδες μη αριθμημένες. Περιέχον δια τον Καζάν Κολώνιας και τα χωριά του. Προϊστορίαν Λεσκατσίου. Πληθυσμός Λεσκατσίου. Γενεαλογικόν δένδρον του. Αυτοβιογραφία του ως ασκούντος την τέχνη του λεπτουργού, ως μαθητής εις την Ζωσιμαία Σχολή Ιωαννίνων επί 6 μήνας εις ηλικίαν 24 ετών, και χρονικόν λεπτομερές εκ της δράσεως του ως διδάσκαλος και Μουχτάρης εις Λεσκάτσι, Τούρνοβον, Χιονάδες, Ποστένιανη – Πρεμμετή, Βοστίναν, Στράτσιανη και Τσαρίτσοβον.

Από το αρχείο του
Πασχάλη Μανώλη

① * Ιστορία του και γράφοντος ιδιοχείρως Χριστόδουλου χωρίου Λεσκάτσι 1867: Ιουνίου 12: εν οικογενείας. οι κάτοικοι είσι της αυτής καταγωγής χωρία: εξ ων τα: :οικούσι χριστιανοί, λαλούντες την αλβανική, ηξαιρουμένων δύο, Λεσκάτσι και χιονιάδες, λαλούντων την ελληνικήν και υπαγομένων Εκκλησιστικώς εις την του Βελλά Επαρχίαν, εις δε τα: λοιπά οικούσι Τούρκοι αλβανικής καταγωγής, όντες το πάλαι, ως πιθανολογείται, χριστιανοί ολιγόπιστοι ενοχλούμενοι πολλάκις υπό των διακρατούντων Τούρκων, ηρνήθησαν την ευσέβειαν, και προσεκολλήθησαν εις τον Μωαμεθανισμόν.

Συνορεύει προς Ανατολάς με την Επαρχίαν Κονίτσης και Γράμοστης· προς Δυσμάς με Επαρχίας Βερατίου Σκρεπάρι και Πρεμέτης προς Μεσημβρίαν με Πρεμέτης. και προς άρκτον με επαρχίαν Κορυτσάς, εις ην και υπάγεται πολιτικώς, υπαγομένης και ταύτης εις τον Νομάρχην [Βαλή Πασιά] των Βιτωλίων [Μοναστήρι].

Εν τη Κορυτσά εχούση περίπου των 5000 κατοίκων, εδρεύει, το δη Τουρκικόν λεγόμενον, Καϊμακάμπεκη· όπου και Αρχιερέας, Μητροπολίτης ο Άγιος Κορυτσάς (νυν Νεόφυτος).

Εν δη την Κολωνία, εις χωρίον μικρόν καλούμενον ερσέκιον, οικούμενον ουχί πλέον των 25 οικογενειών, από τούρκους, εδρεύει ο Μουδίρης· εν ω ανά πάσα Τετάρτην εκάστης εβδο- ② μάδος γίνεται παζάρι υπό των επαρχιωτών, και υπάλλην εκ των ξένων Καζάδων, τας δε λοιπάς ημέρας, εαν τις τύχη θεωρείς τούτο ως εις εξορίαν.

Εν ταύτη λοιπόν την Επαρχία υπάγεται το ηρημένον χωρίον

λεσκάτσι, συγκείμενον από πεντήκοντα σωστάς οικογενείας. οι κάτοικοι είσι της αυτής καταγωγής μεταφερθέντων, εξ άλλων διαφόρων χωρίων. Οι αυτόχθονες δε ως άδεται κατάγονται εκ τεσσάρων αδελφών καλουμένων, του μεν πρώτου Ιωάννου του δε δευτέρου Παναγιώτου του δε τρίτου Πούλιου του δε Τετάρτου Θεοδοσίου οίτινες μόνοι επέστρεψαν.*

* Το χωρίον τούτο το πάλαι συνοικείτο από Τέσσαρας Μαχαλάδες, όπου ο μεν εις έκειτο εις την θέση εν η σήμερον οικείται· ο δε, εις το Ζουπάνι και προς το μέρος εν ω κείται μικρόν Παρεκκλήσιον του Αγίου Αθανασίου· ο έτερος απέναντι του νυν οικουμένου, εις τον Αγίον Δημήτριον, όπου και σήμερον σώζονται ερείπια τινά, και οι αυξάνοντες τας καλλιεργήσιμους γαίας των, ευρίσκουσιν εισέτι τας δε εκ των χυδαίων καλλούμενας βάτρας, και άλλα διάφορα σημεία, ορυττομένης της γης, οίον, τεμάχια λεβήτων και σιδηρουργικών εργαλείων, ο τελευταίος έκειτο εις την θέσιν καλουμένην Κουνιάν, όπου και μέρος του εκεί λέγεται και την σήμερον εισέτι Καλύβα. Επειδή δε δηνοπαθούντες και κατατρεχόμενοι υπό των αλλαχόθι τούρκων, οίτινες και υπό μορφήν ληστών υπήγαιναν και έβλαπτον αυτούς, και υπό μορφήν ζορμπάδων Αγάδων καθ' εκάστην τους ηνώχλουν και διήρπαζαν τας μικρού λόγου αξίας περιουσίας των. Ούτω λοιπόν επηρεαζόμενοι συχνάκης, απεφάσισαν να μετοικήσωσιν όπου

ηδύναντο να ζήσωση ελευθεριώτερα· εφ όλων δε των φυγάδων, μόνοι οι ρηθέντες τέσσαρες έμειναν με τας φαμήλιας των. Τούτων ουν και ημάς απόγονοι ήμεθα.

3 Οι κάτοικοι του χωριού τούτου, συγκειμένου ή οικουμένου [κάλλιον] από τριακοσίας είκοσι ψυχάς ανδρών, επιμίκτων και παίδων είναι φύσει φιλότιμοι, φιλόξενοι και οξύνοες, εις τας επιστήμας των η έκπαλαι πατροπαράδοτος λεπτουργική των, φημίζηται απανταχού εν ταις πόλεσιν, εν ταις τυγχάνουσιν εργαζόμενοι, δια τε τον καλλωπισμόν και την διάρκειαν αυτής της εργασίας των. Το ταξείδιον κυρίως των πλείστων εισίν εν Ιωαννίνοις, τινών δε εν Δρυϊνουπόλει, ολίγων δε τινών εν Αθήναις, και εν διαφόροις πόλεσι της Ελλάδος εισίν όμως φύσει δειλοί και ρέπουσι προς τας γυνεκείας θέλξεις και προτροπάς, ή ταις των γονέων των, διο και πολλοί ολίγοι συνοικούσι μετά των αδελφών των, αι δε πλείστοι νυμφευόμενοι διανέμουσι τα υπαρχοντά των και χωρίζονται· τούτο υπάρχει το μέγα αμάρτημα, όπερ δεν συντελοί εις την επαύξησιν και οργανισμόν της προόδου των. Εν τούτω λοιπόν τω χωρίω καγώ ο ταπεινός την κλήσιν εγγενήθην Χριστοδούλος. ο Προπάππος μου όστις εκαλήτο Παναγιώτης εγέννησε τρεις υιούς καλουμένους Ιωάννην, Αποστόλην και Νικόλαον, εξ ων ο δεύτερος υπήρχεν ο Προπάτωρ μου, όστις εγέννησε τρεις υιούς καλουμένους, Ιωάννην [όστις και ιερεύς κεχειροτόνειται], Πανταζήν και Νικόλαον, Θυγατέρας δε τέσσαρας Μαρίαν, λίναν, Αναστασίαν [Ξάνθον], και χάϊδον. οι τρεις ούτοι αδελφοί συνέζησαν μέχρι του έτους 1844. επειτα εχωρίσθησαν.

4 Του δεύτερου δε τούτου, καγώ τυγχάνω γόνος. ο Πατέρ μου Πανταζής, καλούμενος και Ζήκος, εγέννησεν, εκ μεν της πρώτης του γυναικός τρεις υιούς, και τρεις θυγατέρας καλουμένας Αποστόλην, Χριστόδουλον, Παναγιώτην, Μαρίαν, Σωσσάναν και Δέσπων, ων ο μεν Αποστόλης [υπό το πάθος της ευλογίας] και η Σωσσάνα και Δέσπιω αφήκασι το εν γη, εκ δε της δευτέρας, τέσσαρας υιούς Αντώνιον, Θεμιστοκλήν, Δημήτριον και Ανδρέαν ων ο τρίτος εξέλιπεν. Ο Πατέρ μου μετήρχετο, την του πατρός του λεπτουργικήν τέχνην, εγεννήθη τω 1808

έτει, υπό Αποστόλη και Αγώρος· ενυμφέυθη τω 1830, εικοστόν δεύτερον έτος της ηλικίας του· απεβίωσε τω 1856 έτει, άγων το τεσσαρακοστόν όγδοον έτος της ηλικίας του. Η Μήτηρ μου εκαλείτο Αγώρο Ζήσου, η καταγωγή της ήτον εκ Βουρμπιάνης, συνέζησε μετά του ανδρός της δεκαπέντε περίπου έτη και απεβίωσε τω 1845 έτει. κατά Φεβρουάριον. Η Μητριαία μου, και αύτη εκ Βουρμπιάνης, συνδιήγη μετά του ανδρός της μέχρι του 1856. δέκα σχεδόν έτη, και έμεινε το επίλειπον εις χηρείαν.

(Συνεχίζεται στο επόμενο)

* σελίς εις το χειρόγραφο

ΤΟ ΛΕΣΚΑΤΣΙ

Το Ασημοχώρι όπως το περιέγραψε στο περιοδικό «Ξενητεμένα Πουλιά» τον Αύγουστο του 1935 ένας παρατηρητής

Από το αρχείο του Πασχάλη Δ. Μανώλη

Ασημοχώρι 1940. (Επιχρωματισμένη φωτογραφία από το αρχείο Βασ. Χρήστου).

Ένα από τα Μαστροχώρια – όπως λέγονται – της επαρχίας Κονίτσης είναι και το Λεσκάτσι. Έχει 70 περίπου σπίτια και 300 κατοίκους κατά την στατιστική του Υ. Εθ. Οικ. του 1928. Είναι χτισμένο ανάμεσα σε δυο ράχες και σε δυο λάκκους. Τα σπίτια του κοντά το ένα στο άλλο και κάτασπρα αναγκάζουν τον επισκέπτη να το προσέξῃ, όχι μονάχα από το σχέδιό του, όχι από τους κατακάθαρους δρόμους του πουναι κι αυτοί στρωμένοι και πολύ περιποιημένοι, αλλά κι από το στόλισμα που του δίνουν τα χωράφια του πουναι τριγύρω του και τα πάμπολλα και διάφορα καρποφόρα του δέντρα.

Είναι αλήθεια ότι όποιος είδε το Ασημοχώρι το εζήλεψε. Ας αφήσουμε τώρα την εσωτερική του εμφάνιση κι ας ρίξουμε μία ματιά στο απέραντο κι ανεκτίμητο δάσος του, μακριά όχι περισσότερα από δέκα λεπτά της ώρας, κι αν περιεργαστούμε αυτό καλά, θα παρατηρήσουμε κάτι τι το ιδιότροπο κι εξαιρετικό σε αυτό το βουνό εν συγκρίσει με τ' άλλα βουνά των άλλων χωριών της λάκκας εκείνης.

Είναι γεμάτο από πεύκα, έλατα, οξυές, πλατάνια κι άλλα δένδρα που μια μέρα ελπίζουμε άμα μας γίνουν και μας οι δρόμοι θα μπορούμε να ζήσουμε στο χωριό μας εκμεταλλευόμενοι το βουνό και δε θα 'μαστε αναγκασμένοι να ταξιδεύουμε στην Αμερική, Αφρική και σε όλη την Ελλάδα να καθόμαστε 4, 5, 10, 15, 20!!! χρόνια χωρίς να κάνουμε τίποτα και να επιστρέφουμε αγανακτισμένοι.

Το δάσος αυτό είναι πραγματικό θαύμα κι είναι άγνωστο στους φυσιολάτρες και στους διάφορους τουριστικούς συλλόγους εξ αιτίας του ότι δεν έχουμε δρόμους.

Έπρεπε να πήγαινε ένας ζωγράφος να το ζωγραφήσει και σε μια στήλη των «Ξενητεμένων πουλιών» να βλέπατε πραγματικά τι είναι, γιατί δεν μπορώ να σας περιγράψω έτσι όπως θα το βλέπατε σε μια εικόνα.

Δε θα ήθελα τίποτες άλλο να βλέπατε παρά το περίφημο «λειβάδι» που 'ναι σε ύψος περίπου 1400-1500 μ. Που δε μπορεί κανείς να το διακρίνει αν είναι τεχνητό ή φυσικό. Οι πολλές κι υψηλές του οξυές, το ομώνυμο ρυάκι του από τη μια μεριά, οι διάφοροι λοφίσκοι που το τριγυρίζουν κι οι κρυσταλλένιες του βρύσες κάνουν τον θαυμαστή να βγάλη από την ιδέα κάθε άλλη καλλιτεχνική ζωγραφιά –έστω και του καλύτερου Ιταλού ζωγράφου- κι είμαι πεπεισμένος ότι θα φύγει με ανοιχτό το

στόμα όπως λέμε συνοδευόμενος κι από συμφωνική ορχήστρα των πουλιών, με μπάσο της κουκουβάγιας.

Αληθινό αριστούργημα.

Μα και το χρυσαφένιο «Γκόλιο», όπως λέγεται, με το χρωματισμό που κάνει το πρωί, όταν χτυπήσει ο ήλιος στην κορυφή του, είναι κι αυτό άξιον θαυμασμού, το οποίο ενώνεται από την μία μεριά με το ρυθμικό «Βάρ-τζουμπάν», όπως το έφτιασαν οι χωριανοί μου τα τελευταία χρόνια, με τις μεγάλες προοδευτικές προσπάθειες.

Από την άλλη μεριά ανταμώνεται με τα όμορφά του ζικ-ζακ με το «Στενό», το οποίο συνεχόμενο μετά του «Ιζερού» αποτελεί μέρος, που τι ωραία θα ήταν αν μπορούσαν οι ξενιτεμένοι να πέρναγαν δύο-τρεις μήνες το καλοκαίρι για να ξεκουράζονται. Ο αλησμόνητος αυτός Ιζερός που ανέφερα τελευταία, είναι ένα μέρος που οι ολοκάθαρες βρύσες του ανασταίνουν πεθαμένο.

Δυστυχώς, ο τόπος μας δεν παράγει τίποτε περισσότερο απ' ό,τι χρειάζεται μια οικογένεια κι αυτά με μεγάλους κόπους και μ' αγωνίες.

Σ' αυτό βεβαίως δεν φταίγουν οι χωρικοί γιατί έπρεπε το κράτος να διαθέσει μερικά από τα κονδύλια του για γεωπόνους να διδάξουν στο χωρικό τη συστηματική καλλιέργεια της γης.

Οι κάτοικοι του χωριού αυτού διακρίνονται για τα φιλόξενα αισθήματα που έχουν και για το ωραίο ντύσιμό τους. Το χωριό θα προοδέψει και μπορεί να γίνει πρότυπο σε όλα τα χωριά εφ' όσον και η φύση το ευνοεί όταν, τα εκάστοτε κοινοτικά συμβούλια που το διοικούν φροντίζουν για το καλό και για το συμφέρον του, κι όταν ρίξουν μιά ματιά τι έκαμναν τα προηγούμενα διοικητικά συμβούλια.

Γι' αυτό θα παρακαλέσω και δια των στηλών των «Ξενητεμένων πουλιών» να ενδιαφερθούμε για την πρόοδό του, διότι, ό,τι κι αν κάνουμε, θα 'χουμε όλοι μας ωφέλειαν κι έτσι ίσως ξεφύγουμε τις τυραννίες μας στην ξενιτειά, χωρίς να κερδίζουμε τίποτα.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ / Αθήνα 1935

100 χρόνια

Το σχολειό μας

Πέρυσι γιορτάστηκε με ιδιαίτερη λαμπρότητα από το Τοπικό Συμβούλιο και τη συμμετοχή όλων των χωριανών η επέτειος των εκατό χρόνων του σχολείου μας από της ιδρύσεώς του. Για την όμορφη αυτή γιορτή ο Δημήτρης Γ. Γεωργάκης έγραψε και απήγγειλε το παρακάτω ποίημα:

Σχολειό μας όμορφο, γλυκό
τί στέκεις λυπημένο;
τί στέκεις μ' άψυχη θωριά,
βουβό, μαρμαρωμένο;

Μη σ' έσιαξε η μοναξιά
κι είσαι βαλαντωμένο;
μην η καρδιά σου ράγισε;
μην είσαι κακιωμένο

που φύγαμ' όλοι ξαφνικά
κάτω απ' τα φτερά σου
κι έμεινες μέσ' στην ερημιά
μ' άδεια τα σωθικά σου;

Μην οι καιροί σου κλέψανε
κάθε κρυφή ελπίδα
κι η λησμονιά σε πλήγωσε
με κοφτερή λεπίδα;

Σχολειό μας όμορφο, γλυκό
μη στέκεις λυπημένο,
μη στέκεις μ' άψυχη θωριά,
βουβό, μαρμαρωμένο.

Κοίταξε, σήμερα όλοι εδώ,
είμαστε, να, μπροστά σου,
το καμπανέλι ακούσαμε
και τρέξαμε κοντά σου.

Δείξε μας την αγάπη σου,
είμαστε τα παιδιά σου,
πάρε μας όλους μας ξανά
μέσ' στη ζεστή αγκαλιά σου.

Μη σε τρομάζουν γηρατειά,
οι γηροί μας κροτάφοι,
μη σε φοβίζουν πιο 'κει
φρεσκοσκαμμένοι τάφοι.

Το καμπανέλι τάραξε
τη σιωπή του Άδη
και οι νεκροί μας κόπιασαν
τούτο το γλυκό το βράδυ

κι είμαστε τώρα όλοι εδώ,
όλοι, εδώ μπροστά σου
σαν μαθητούδια ταπεινά
στη διάπλατη αγκαλιά σου.

Μέσ' στα φτερά σου βάλε μας
και πίσω γύρισέ μας
στα χρόνια εκείνα τα καλά
και κάτσε μιλησέ μας.

Πες μας σχολειό μας μυστικά
που η λήθη έχει σκεπάσει,
μάθε μας λόγια λαμπερά
που έχουμε ξεχάσει.

Για την αγάπη μήλα μας
πού να την ξαναβρούμε,
για τη ζωή, για τη χαρά,
πώς να χαμογελούμε.

Σχολειό μας όμορφο, γλυκό
μη στέκεις λυπημένο,
μη στέκεις μ' άψυχη θωριά,
βουβό, μαρμαρωμένο.

Ήρθαμε απόψε όλοι εδώ
σε τούτο κάλεσμά σου,
ν' ακούσουμε τον πόνο σου
και τα παράπονά σου.

N' ακούσουμε όλους τους καημούς
που χεις στη μοναξιά σου,
πόσο πολύ μας πόνεσε
η γέρικη καρδιά σου.

Πες μας, σχολειό μας, μήλα μας,
πες μας τα σφάλματά μας,
τα δάκρυνά σου δώσε μας,
πάρε τα δάκρυνά μας.

Σχολειό μας όμορφο, γλυκό,
πολυαγαπημένο
ήταν της μοίρας μας κι αυτό,
όπως πολλά, γραμμένο

τούτος ο τόπος ο μικρός
ταχιά να ορφανέψει,
τα τέκνα του η ξενιτιά
βαριά να τα πλανέψει.

Όμως, μην κλαις, κράτα γερά,
πέτρα σου μη σπαράξει,
έχει γυρίσματα ο καιρός,
κάτι μπορεί ν' αλλάξει.

Να όθει καιρός, μπορεί, ξανά
η μοίρα να λυγίσει
και τ' άγιο καμπανέλι σου
και πάλι να ηχήσει.

Το Ηπειρώτικο Δημοτικό

ΧΟΡΕΥΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Της Αθηνάς
Δ. Στεργίου
Δημοσιογράφου

Το Κονιτσιώτικο δημοτικό μας τραγούδι αποτελεί την έκφραση της ζωής των ορεινών κοινοτήτων της επαρχίας Κόνιτσας με την πλούσια λαογραφική παράδοση και τον ανόθετο λαϊκό πολιτισμό, που όλο και περισσότεροι ανακαλύπτουν στις μέρες μας με μεγάλο ενθουσιασμό. Ισως ο καλύτερος τρόπος για να γνωρίσουμε καλύτερα τον τόπο μας, είναι να σκύψουμε ευλαβικά στο δημοτικό μας τραγούδι, έτσι όπως γράφτηκε και τραγουδήθηκε από τους προγόνους μας με φλόγα ψυχής και καημό καρδιάς. Κι επειδή κάθε συναίσθημα γίνεται ακόμη πιο έντονο με το χορό και το ρυθμό της μουσικής, το χορευτικό δημοτικό τραγούδι συνεπαίρνει με το πάθος και την απαράμιλλη εκφραστικότητα σε κάθε χαρούμενο γεγονός που είναι αφορμή για γλέντι.

Tο πανηγύρι του Αϊ-Λια, οι γιορτές, οι γάμοι, οι γεωργικές εργασίες στα αλώνια, ο ερχομός ενός ξενιτεμένου, ακόμη και μία αυθόρυμη συγκέντρωση αρκετών ατόμων, μπορούσαν να εξελιχτούν σε ένα καταπληκτικό γλέντι που έκανε τους κατοίκους του χωριού να ξεφύγουν από τα προβλήματα της δύσκολης ζωής, από την ξενιτιά και την έλλειψη των αγαπημένων ανθρώπων διασκεδάζοντας. Τα όργανα παιζουν στον ρυθμό του χορευτή που δίνει τον τόνο ανάλογα με τον τρόπο που θέλει να χορέψει. Η έκφραση του προσώπου και του κορμιού του κάνουν το κλαρίνο να κελαηδά παιζοντας το αγαπημένο του τραγούδι. Το γλέντι ξεκινά καλώντας τις κοπέλες και τα αγόρια να ανοίξουν το χορό, οι κοπέλες φορώντας τις εντυπωσιακές παραδοσιακές στολές με το σιγκούνι, την ποδιά και το μαντήλι στο κεφάλι. Το πανηγύρι ήταν εξάλλου η καλύτερη ευκαιρία για γνωριμίες και διασκέδαση.

Μπάτε κορίτσια στο χορό

Μπάτε κορίτσια στο χορό,
τώρα ν' απόχετε καιρό.
Γιατί ταχιά παντρεύεστε,
σπιτονοικονυμεύεστε.
Δεν σας αφήν' οι άντρες σας,
να πάτε στις μανάδες της.
Δε σας αφήνουν τα παιδιά,
να πάτε σ' άλλη γειτονιά.
Δε σας αφήνουν οι πεθεροί,
να πάτε εκεί πουν' οι χοροί.
Δε σας αφήν' οι πεθερές
εκεί πουναι οι χαρές.
Τους άντρες τους μεθύζουμε
και τους αποκοιμίζουμε,
και τα παιδιά τα δέρνουμε
κοντά μας δεν τα παίρουμε.
Και την κακή την πεθερά
την βάζουμες στην πυροστιά.

*Kai ton kakό ton peθeρό
ton kánw ópaw thélw eγw.
Ton st̄dwnw edw, ton st̄dwnw ekēi,
ton st̄dwnw ki óxw st̄n anl̄j,
ton st̄dwnw γia p̄ooskéfalo
én̄a gādouρoκéfalo.*

Εμπάτε αγόρια στο χορό
*Emptáte agória sto χorό^o
korítisia sto t̄ragouýdia
Na deíte kenthtēs podiēs,
p̄w̄s piánvet' η agápη.
Apó ta mātia piánetai
sta xéll̄η katεbáinai,
ki apó ta xéll̄η st̄n kaqdíā,
q̄izwnei κai de βgáinai.*

Για δες λεβέντη πόχουμε
*Giā dēs lebén̄tē p̄ochoumē
Giā dēs muōdē giā dēs lebén̄tē p̄ochoumē,
p̄ou s̄éronai to χorό mās.
Asōdōs eīnai ki ásōdā f̄oqēi
ki ásōdō eīnai η f̄oqēsiā tō.
Lebén̄tēs eīsai mātia mūn
ki koυqniach̄tō dē βgáz̄eis.
San pād̄oneis ton an̄f̄oqo
liānoqoqatás t̄n mēst̄.
M̄n̄ η mēsoúla sē p̄oneī,
mūn̄ η kaqdíā sē sfá̄zeī.
Oúte η mēsoúla mē p̄oneī,
oūte η kaqdíā mē sfá̄zeī.
Tō kánw giā t̄l̄ lebén̄tiā,
giā m̄a γeitonoqoúla.
Geitóniissa, daimóniissa
ki γeitonoqoúla
Tō pōoθ̄a κai dē μ̄ an̄oīx̄es,
ap̄o t̄n pōoqoúla.
Dēn t̄ō ξēra lebén̄tē mūn̄,
Pīos eīn̄ η af̄entiā sōn̄.*

Και καθώς το γλέντι συνεχίζεται οι χωριανοί χορεύουν με τη σειρά το τραγούδι της αρεσκείας τους. Χόρευαν τα πάντα: Συρτό, τσάμικο, στα τρία, πωγωνίσιο, συγκαθιστό, στον τόπο, γάιτα

Έμφαση στο Κονιτσιώτικο

στους γάμους, ακόμη και καλαματιανό. Η αυστηρότητα του τοπίου και οι συνθήκες της ζωής αντικατοπτρίζονται στην αυστηρότητα του χορού. Σεμνοί και μετρημένοι, τόσο για τις γυναίκες όσο και για τους άντρες, οι ρυθμοί των Μαστοροχωρίων δεν διακρίνονται για την ευθυμία και τις ακρότητες. Η δύναμη του τραγουδιού βρίσκεται στο στίχο, ο οποίος παίρνει σάρκα και οστά μέσα από τα λικνίσματα και τη μαεστρία εκείνου που σέρνει πρώτος το χορό. Κι όταν το γλέντι ανάψει όλοι μαζί χορεύουν και τραγουδούν:

Σταφύλι μου και μοσχοστάφυλο
*Staφyli mūn̄ κai mōschostáfυlo
t̄ηs ánoīx̄es tō t̄qianτáfυlo.
St̄η skál̄a p̄' anēbaín̄eis κūdá mūn̄,
v̄' anēbaína ki eγw.
Sē káθ̄e skalolopáti κūdá mūn̄,
aχ na sē ḡlyukofil̄o.
St̄η skál̄a p̄' anēbaín̄eis κūdá mūn̄,
κai stā skalómata.
Ólo ná̄zia mūn̄ káneis κūdá mūn̄,
ki ólo κamómata.
Eīsai γnáleñiōs māst̄oqapás,
ki ópoia id̄eis t̄n̄ agapás.*

Στον παπλά τα παραθύρια
*(γōjgōd̄os γnájkeīos χorόs sto t̄qia)
St̄ou pāplá tā parathύriā,
káθ̄ontan dūo mānd̄a φōd̄ia.
Nā χa eγw tā mānd̄a φōd̄ia,
ki ō pāplás tā parathύriā.
St̄ou pāplá tō μpālkonáki,
káθ̄etai éna kōritsáki.
Nā'χa eγw tō kōritsáki,
ki ō pāplás tō μpālkonáki.
St̄ou pāplá tō pēqibol̄i,
káθ̄ontan poūl̄ ki aηd̄onī.
Nā'χa eγw poūl̄ ki aηd̄onī,
ki ō pāplás tō pēqibol̄i.
St̄ou pāplá t̄n̄ κqēbatína,*

Τραγούδι

κάθονταν μια προβατίνα.
Να'χα εγώ την προβατίνα,
κι ο παπάς την κρεβατίνα.

Τάξε κερί στον Αϊ-Λια (τσάμικος)

Ωρέ τάξε μανούλα μ' τάματα
σ' όλα τα Μοναστήρια.

Τάξε κερί στον Αϊ-Λια,
τάξε κερί στον Αϊ-Λια,
φλουριά στην Άγια Λαύρα
ωρέ να με φυλάει το φτωχό^{n'} εδώ στα ξένα πούμαι.

Πέντε μήνες

(χορός αργός συγκαθιστός)

Πέντε μήνες περπατούσα
σε ψηλό βουνό, μωρό μάνα,
την αγάπη μου γυρεύω,
δεν μπορώ να την ευρώ, μωρό μάνα.
Φονιάς πάνω και τη βρίσκω
σε κρασούπουλο, μωρό μάνα.
Τι γένεται, τι γένεται
και στο ντουνιά δε φαίνεται.
Πατάς στη γη, στα χώματα,
με νάζια, με καμώματα.
Για τε σένα παίζουν τούτα,
τα βιολιά και τα λαούτια.
Μα το Σταυρό που κάνομε,
για σένα μάτια μ', χάνομαι.

Κάτω στα πέντε μάρμαρα

Κάτω στα πέντε μάρμαρα,
γιε' μ στα έξι λιθαρίτσια
δεν μπορώ η μάν' η μάνα δεν μπορώ.
Ν' εκεί κοράσιο είν' άρρωστο,
βαριά για να πεθάνει,
δεν μπορώ η μα μωρό μάνα μ' δεν μπορώ.
Μια μπανοβγαίνονν οι γιατροί,
δεν μπορούν να το γιατρέψουν,
δεν μπορώ η μάν' η μάνα μου δεν μπορώ.
Και μπανοβγαίν' η μάνα της,
τραβάει τα μαλλιά της,
δεν μπορώ η μα μωρό μάνα μ' δεν μπορώ.
Για σήκ' απάνω κόρη μου,
και κάτσε παρακάτω,
δεν μπορώ η μα μωρό μάνα μ' δεν μπορώ.
Γιατ' ήρθαν οι συμπέθεροι,
ήρθαν για να σε πάρουν.
δεν μπορώ η μα μωρό μάνα μ' δεν μπορώ.
Δωρήστε στους συμπέθερους,
μεταξωτές πατούνες,
δεν μπορώ η μα μωρό μάνα μ' δεν μπορώ.
Δωρήστε και στο νιόγαμπρο,
μεταξωτή γραβάτα.
δεν μπορώ η μα μωρό μάνα μ' δεν μπορώ.
Σύρτε φέρτε το γιατρό.

Ασπρο τριαντάφυλλο

(χορός στα τρία)

Ασπρο τριαντάφυλλο κρατώ,
μωρό Γιαννιωτοπούλα μου
μου λένε να το βάζω,
τριαντάφυλλο γαλάζιο.
Κι αν το πετύχω στη βαφή,
μωρό Γιαννιωτοπούλα μου
πολλές καρδιές θα κάψω,
τριαντάφυλλο γαλάζιο.
Θα κάνω νιους να ξουρλαθούν,
μωρό Γιαννιωτοπούλα μου
γερόντους να πεθάνουν,
τριαντάφυλλο γαλάζιο.
Θα κάνω τον Κοτζιάμπαση,
μωρό Γιαννιωτοπούλα μου
να χάσει τα δευτέρια,
τριαντάφυλλο γαλάζιο.
Θα κάνω τον Πρωτοπαπλά,
μωρό Γιαννιωτοπούλα μου
να χασ' το πετραχείλι,
τριαντάφυλλο γαλάζιο.
Θα κάνω και τον δάσκαλο,
μωρό Γιαννιωτοπούλα μου
να χάσει τα μαθήματ'
ο ίδιος, τριαντάφυλλο γαλάζιο.

Γλέντι γινόταν, εκτός από τα πανηγύρια,
στα αλώνια, συνήθως από τις γυναίκες
που ασχολούνταν με τις γεωργικές
ασχολίες. Αφού τελείωναν τη δουλειά,
άρχιζαν να χορεύουν και να τραγουδούν
είτε χωρίς τη συνοδεία οργάνων.

Στην πόρτα σου στ' αλώνι σου
Στην πόρτα σου στ' αλώνι σου

τρανός χορός που γίνεται.

Τρανός κι αδιπλογνωστός.
Πήγα κι εγώ και πιάστηκα
μ' ένα πρωτοπαλίκαρο,
αετός παλικαράκι μου
μη σφίγγεις το χεράκι μου,
μελάνιασαν τα δάχτυλα
από το δαχτυλίδι μου.

Στα γλέντια του Πάσχα χορεύόταν
ιδιαίτερα η Ροϊδιά.

Ροϊδιά

Τώρα είναι Μάης κι άνοιξη
τώρα είναι το καλοκαίρι
ροϊδιά μου, λουλουδιά μου.
Τώρα φουντώνουν τα κλαριά
και κλειούν τα μονοπάτια.
Τώρα κι ο ξε τώρα κι ο ξένος κίνησε
να πάει στην καλή του,
ροϊδιά μου, λουλουδιά μου.
Νύχτα σελώνει τ' άλογο,
νύχτα το καλυγώνει,
ροϊδιά μου, λουλουδιά μου.
Βάζει τα πέταλα χρυσά
και τα κλαριά ασημένια,
ροϊδιά μου, λουλουδιά μου
και τα καλιγοστήρια του
χρυσά μαλαματένια
ροϊδιά μου, λουλουδιά μου.

Βιβλιογραφία

«Κονιτσιώτικα», Χ. Ρεμπέλης, εκδόσεις
Η-πειρωτική Εταιρεία Αθηνών
«Ήθη και έθιμα στο χωριό Ασημοχώρι
Κόνιτσας», Αρ. Γεωργάκης, Ιωάννινα 1989.

Ένα χωριό, μια αγκαλιά στον Ιζερό, του Αϊ Λιά

Με την ευκαιρία της επανέκδοσης του περιοδικού, είπα να ψάξω λίγο στα συρτάρια των γονιών μου μήπως βρω κάποια ξεχασμένη φωτογραφία που να αξίζει να δημοσιευθεί... Έντονες αναμνήσεις με πλημμυρίσαν, σαν να ήταν φυλακισμένες για καιρό σε ένα κομμάτι χαρτί, μέσα σ' ένα μικρό συρτάρι!...

Έχω ακούσει αμέτρητες ιστορίες για του Αϊ Λιός και το πανηγύρι του, και νιώθω τυχερός που πρόλαβα να το ζήσω και 'γω κάποια χρόνια. Ένα χωριό σε αναβρασμό όλες τις προηγούμενες ημέρες κάπου στο τέλος του Ιούλη, με τις ετοιμασίες που κάθε οικογένεια έκανε, με τα ψητά που βάζαν στον ...τροβά, την αγωνία για την άνοδο, το άγχος για το καθάρισμα του δρόμου από τους ίδιους τους χωριανούς και το μπάλωμα των κακοτοπιών του. Την Θεία Λειτουργία στο ξωκλήσι του Αϊ Λια, μετά την μετάβαση στον αγαπημένο Ιζερό μέσα από μια όμορφη διαδρομή περίπου 1,5 χιλιόμετρο όλοι με τα πόδια, το φαγητό κάτω απ' την ξακουστή Γκορτσιά, με το πανέμορφο τοπίο και την πανοραμική θέα να συνοδευουν τα κλαρίνα που ξεκινούσαν από το μεσημέρι και κανείς δεν τα χόρταινε και για αυτό δεν... τελειώναν, συνέχιζαν μέχρι το βράδυ στην κατάμεστη από κόσμο πλατεία του χωριού. Και όλοι να το βιώνουν πραγματικά μέσα από την ψυχή τους! Ένα πραγματικά πανέμορφο έθιμο! Ένα έθιμο που τα τελευταία χρόνια έχει ξεθωριάσει. Η απαιτητική ζωή μας, οι αποστάσεις, η κούραση, οι υποχρεώσεις είναι κάποιες από τις δικαιολογίες που όλοι μπορούμε να δώσουμε. Άλλα ίσως θα έπρεπε να "δώσουμε" και ό,τι μπορούμε στις προσπάθειες που γίνονται για την αναβίωσή του, με μεράκι και αγάπη, όλοι μαζί, όπως παλιά.

Μιχάλης Γ. Κυρζίδης

Δάσος Ασημοχωρίου

Έκταση: 12.570 Στρέμ., 9.050 Δασοσκεπείς εκτάσεις, 1750 Γυμνές εκτάσεις

Δρόμος: Γ' κατπηγορία

Δασικός δρόμος: 19 χλμ.

Υψόμετρο: από 932m μέχρι 1934m

Δασοπονικά είδη: Οξύα, Δρύς, Ελάτη, Πεύκη κόκκινη.

Πανίδα: Λύκος, Αλεπού καφέ, Ζαρκάδι, Αρκούδα καφέ, Πλατώνι,

Αγριόχοιρος, Λαγός, Ασβός, Κουνάβι, Πελέκι

Πτηνά: Αετός, Γεράκι, Κούκος, Δρυοκολάπτες...

Χλωρίδα: Βότανα: Τσάι βουνού, Σαλέπι, Τίλιο.

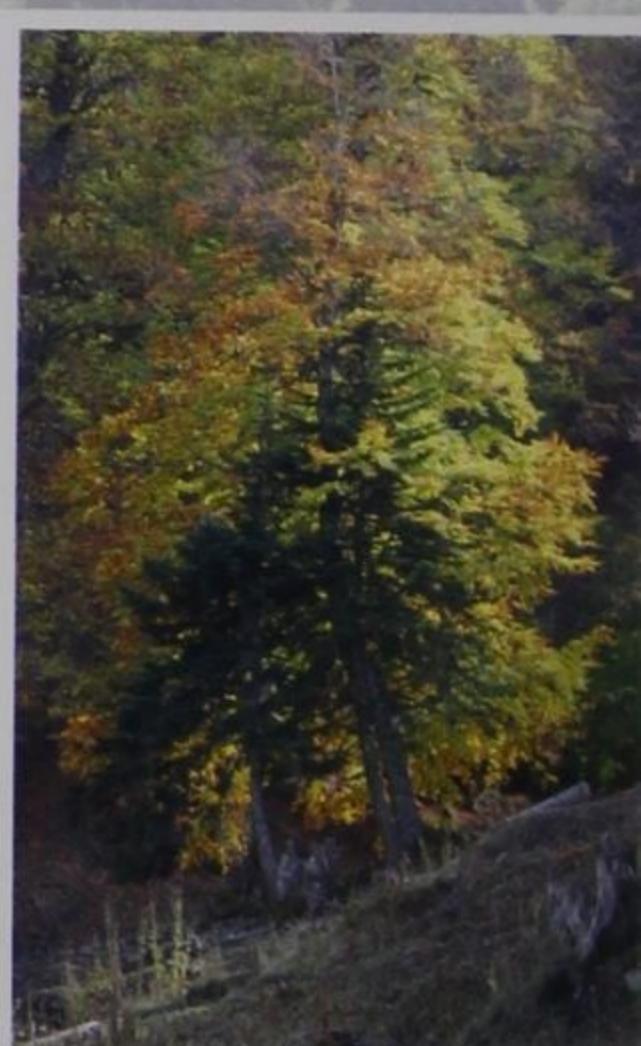
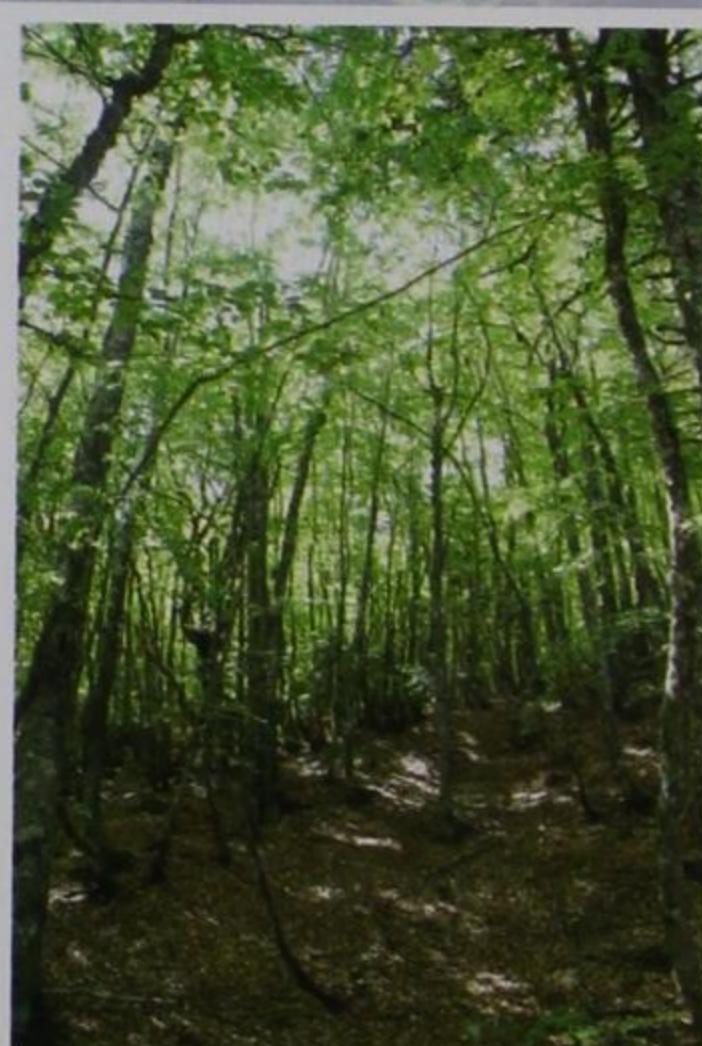
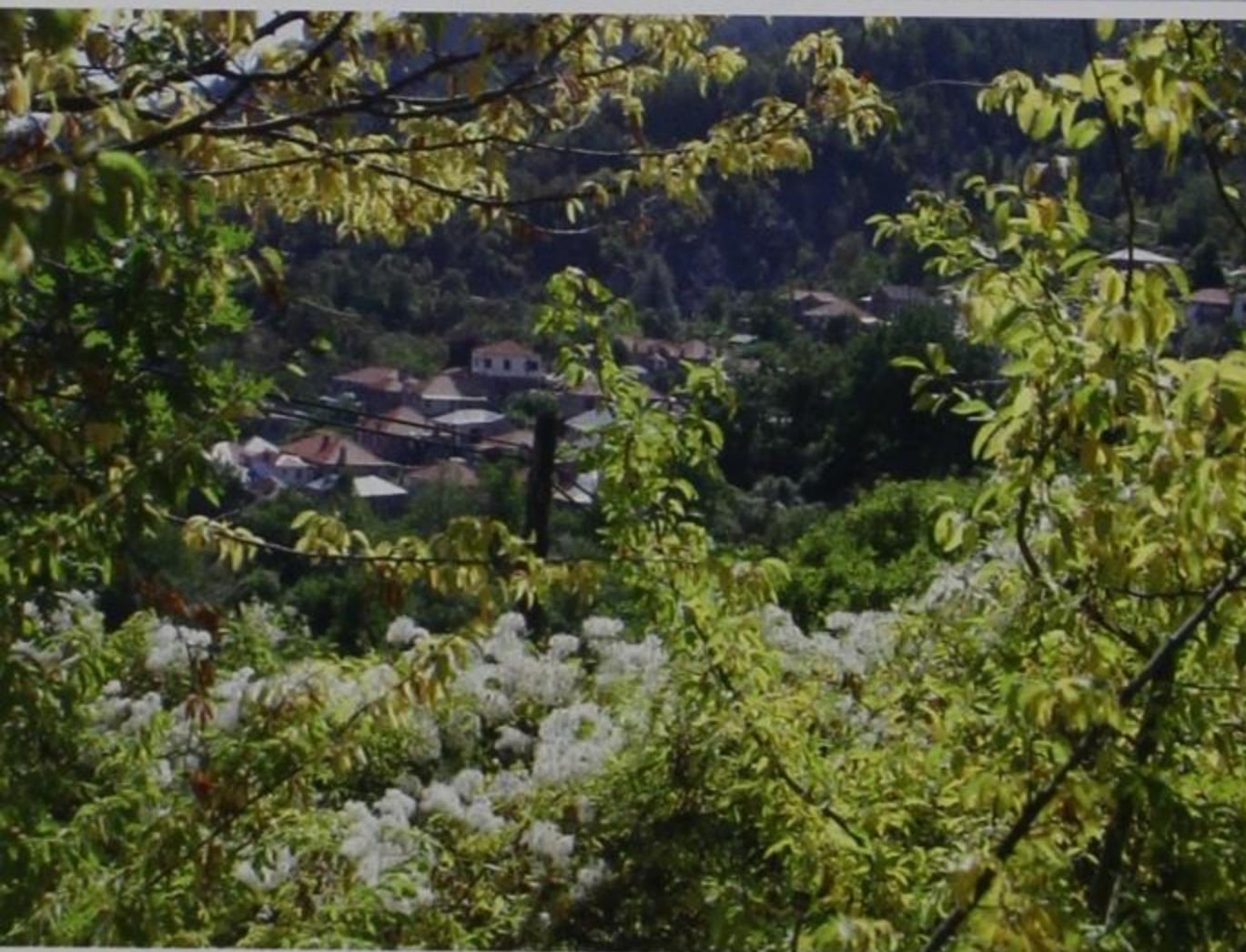
Φρούτα: Αγριοφράουλες (μπλανούτσκες), Κόκκινο Βατόμουρο, Κράνι

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟ ΜΗΚΟΣ - LONGITUDE 207530 OR 207534 GPS 2079012 E

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟ ΠΛΑΤΟΣ - LATITUTE 402596 OR 402594 GPS 4023959 N

Δρόμος με άσφαλτο — **Δασικός δρόμος με χώμα** — **Ισούψεις περιοχές**

Δημοσιεύουμε το χάρτη του δάσους του Ασημοχωρίου που βρίσκεται στο κιόσκι στην Αγία Παρασκευή, για να μπορείτε να το έχετε μαζί σας στις εξορμήσεις σας στα βουνά μας. Να πούμε εδώ ότι η ιδέα ξεκίνησε από το Τοπικό Συμβούλιο και τη σχεδίασή του πραγματοποίησε αφιλοκερδώς ο Μιχάλης Γ. Κυρζίδης.

Δημοτικό Διαμέρισμα Ασπροχωρίου

Η αγάπη φτιάχνει θεμέλια... και η γκρίνια ξεθεμελιώνει!

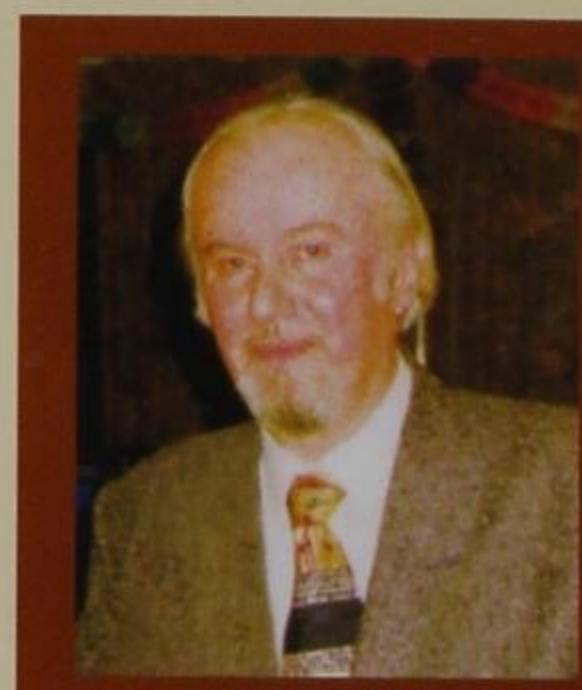
Αγαπητές μου Ασημοχωρίτισσες και Ασημοχωρίτες
Θα γράψω λίγες σκέψεις για το χωριό, μιας και ο πρόεδρος του συλλόγου, ο αγαπητός Φάνης Γιαννούλης μου το ζήτησε.

O μεγάλος μας δάσκαλος, ο αείμνηστος Στέφανος Ζωγράφος μας έμαθε τα χρόνια εκείνα τα λίγα γράμματα, μιας και ο πόλεμος του 1940 μας έκοψε όλα εκείνα τα εφόδια με τα οποία θα μπορούσαμε να γίνουμε πιο χρήσιμοι για τους εαυτούς μας και τις οικογένειές μας. Ένα από τα πράγματα που επέμενε να μας διαβάζει και να μας ερμηνεύει συνέχεια, ήταν ένα αρχαίο ρητό που έγραφε το αναγνωστικό μας, το «άμες δε γεσώμεθα πολλώ κάρρονες», δηλαδή, «εσείς οι νεότεροι να γίνετε πολύ καλύτεροι μας». Αυτό πρέπει όντως να ισχύσει, ώστε οι νεότεροι να είναι πάντα καλύτεροι.

Όμως, για να γίνει αυτό, χρειάζεται αγάπη, σύνεση, συμμετοχή σε ό,τι καλό και χρήσιμο χρειάζονται οι άνθρωποι και ο τόπος για να πάνε μπροστά. Θα σας φέρω ένα παράδειγμα: Το Λιβάδι του χωριού, που οι παλαιοί το γνωρίζουν πολύ πιο μπροστά, ήταν σημείο διαμάχης και τσακωμού. Όσοι είχαν μουλάρια πήγαιναν πιο πρωί με τις κόσες και τσακωνόντουσαν ποιος θα κόψει περισσότερο χορτάρι, ώσπου ερχόμενος ο παππούς του

Στέφανου Πανταζή από την Αμερική το 1925, είπε στους χωριανούς στο χαγιάτι της εκκλησίας: «όχι κύριοι, το λιβάδι θα το μοιράζονται σε ίσα τεμάχια οι 60 οικογένειες και όσοι δεν το θέλουν θα το δίνουν στους συγγενείς τους». Αυτό έγινε, και όπως όλοι γνωρίζουμε, από τότε το Λιβάδι έγινε τόπος γλεντιού. Ανηφορίζανε όλοι με τραγούδια και με τις λαγγίτες, με τις κολοκυθόπιτες, τις σιούμκες και τα καστραβάτσια (αγγούρια). Το φαγητό που περίσσευε το μαζεύανε και με τραγούδι το βράδυ, στην τρίτη στράτα, γυρίζανε στο χωριό. Τι θα πει αυτό; Η αγάπη φτιάχνει θεμέλια και η γκρίνια ξεθεμελιώνει.

Ας το εμπεδώσουμε αυτό και στους εαυτούς μας και στα παιδιά μας, να χαιρόμαστε που ανταμώνονται οι χωριανοί μαζί στις ευχάριστες χαρές της ζωής αλλά και στις δύσκολες και στις στενάχωρες. Επίσης, οι παλαιοί θυμούνται τα τέσσερα χρόνια της κατοχής, τι γλέντη

Του Χριστόδουλου Χολέβα

Το λιβάδι του Κωνσταντή σε δύο διαφορετικές εποχές και καταστάσεις με πασιφανείς τις διαφορές, κάτι σαν την αντίθεση που θέτει περιγραφικότητα ο αγαπητός Χριστόδουλος. Φωτ.: Κυρζίδης Μιχάλης

γινόταν με λίγη μπομπότα, με την αρμιά, το κρασάκι και το τσίπουρο. Τραγούδι και χορός, φέρναμε και τα βιολιά από τη Βούρμπιανη και γινόταν γλέντι τρικούβερτο, γιατί υπήρχε η αγάπη, κι ας υπήρχε φτώχεια, που για να βρούμε δέκα οκάδες καλαμπόκι κάναμε ολόκληρο αγώνα. Κοινός ο στόχος κοινή η προσπάθεια, στο Τσάμικο για να φορτωθούμε ένα δοχείο λάδι και μετά στην Αλβανία να το αλλάξουμε με καλαμπόκι...

Το 1942, το Δεκαπενταύγουστο, παντρεύτηκε ο θείος μου ο Αχιλλέας και στις 17 του μηνός πήρε τη θεία μου και πήγαν στα Τάτσια της Ερσέκας και φορτώθηκαν καλαμπόκι. Αυτό ήταν το ταξίδι του μέλιτος τη εποχή εκείνη. Για τούτο λέγω, άφησε Ασημοχωρίτη μου, ό,τι νομίζεις ότι σε χωρίζει και άρπαξε ό,τι σε ενώνει και δεν θα βγεις χαμένος. Είναι λίγο μέσα στου Έλληνα το DNA αυτό, ας το ξεπεράσουμε. Διαφορετικές σκέψεις, κοινωνικές, οικονομικές και πολιτικές μπορούμε να έχουμε, όχι όμως να θέλουμε να επιβάλλουμε τη δική μας θέληση και να επιμένουμε να την αποδεχθούν οι άλλοι, έτσι ώστε να σέρνονται ως όντα άβουλα. Αυτό, νομίζω, μειώνει τους ίδιους όσους σκέπτονται και ενεργούν έτσι, γιατί, στο κάτω κάτω, κι αυτούς κάποιοι άλλοι ισχυρότεροι τους δίνουν εντολές και εκτελούν, οπότε τι γίνεται; Ράβε-Ξήλωνε, δουλειά να μη σου λείπει...

Εύχομαι το καλοκαίρι καλή αντάμωση στο χωριό. Όσοι περισσότεροι μπορούμε να είμαστε εκεί, στον τόπο που γεννηθήκαμε και αγαπήσαμε.

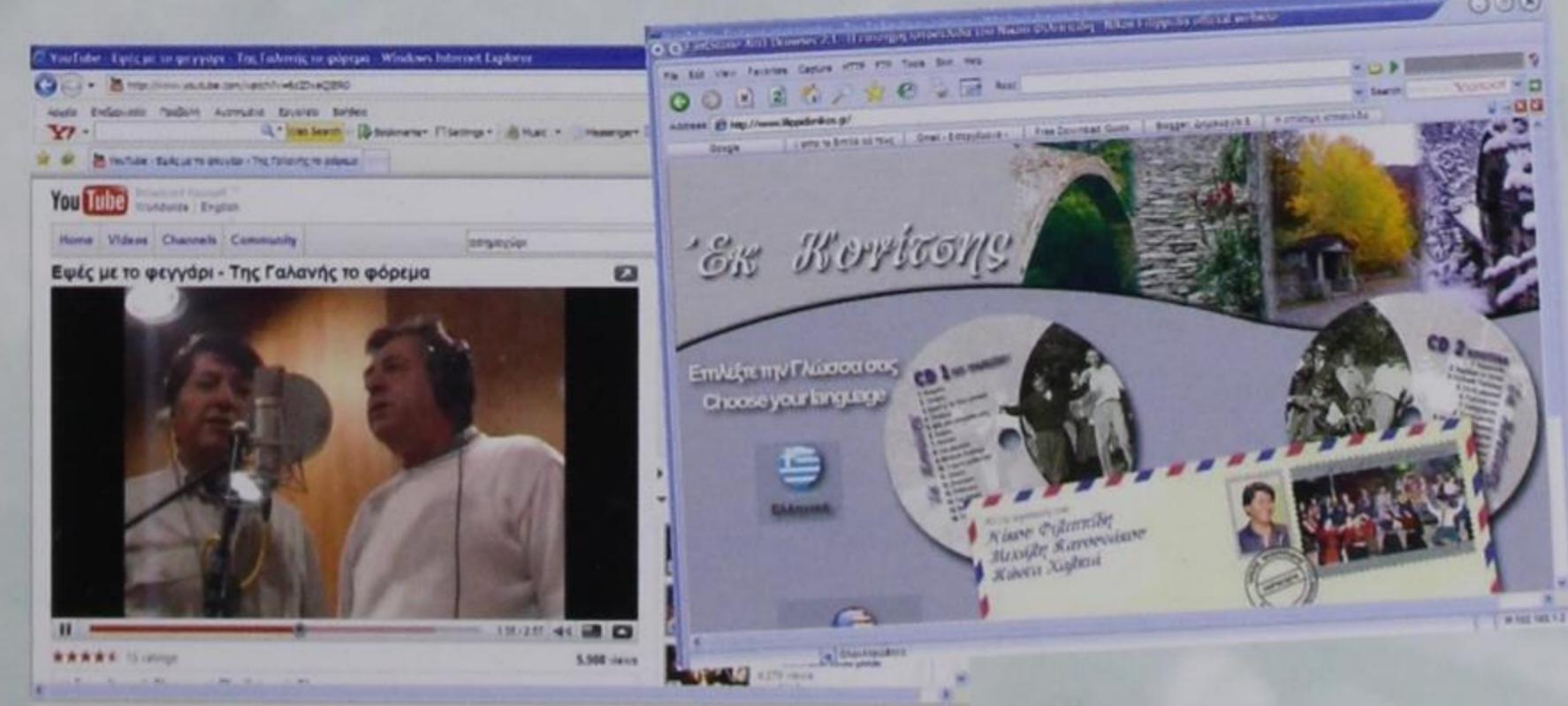
Και πάντα στον κόσμο θα έρχεται Παρασκευή Μεγάλη και κάποιος θα σταυρώνεται για να σωθούν οι άλλοι.

**Σας χαιρετώ και σας αγαπώ.
Καλή αντάμωση στο Ασημοχώρι**

Ασημοχωρίτικες νεανικές προσπάθειες στο διαδίκτυο

- Μια ασημοχωρίτικη παρέα έχει φτιαχτεί στο facebook, με φωτογραφίες από το χωριό, σχόλια και με σκοπό τη διατήρηση των σχέσεων μεταξύ των παιδιών του χωριού. Το group δημιούργησε ο Δημήτρης Γιώτης και όποιος θα ήθελε να γίνει μέλος μπορεί να αναζητήσει ΑΣΗΜΟΧΩΡΙ / ΗΠΕΙΡΟΣ ή να πληκτρολογήσει www.facebook.com/group.php?gid=74270704876&ref=mf
- Μια άλλη πανέμορφη δουλειά είναι η Αγία μας Παρασκευή σε τρισδιάστατο κτίριο στο google Earth το οποίο έχει απίστευτες λεπτομέρειες και είναι σαν να επισκέπτεσαι το χώρο στην πραγματικότητα. Δημιουργός του είναι ο Γιώργος Μπακόπουλος στον οποίο βάζουν και δύσκολα κάνοντας συνέχεια αλλαγές στον προαύλιο χώρο... για να μπορέσετε να το δείτε πρέπει να εγκαταστήσετε το Google Earth και να ενεργοποίησετε την επιλογή 3D Buildings στις επιλογές. Κάνοντας τη διαδρομή για Ασημοχώρι θα δείτε τοπωνύμια, φωτογραφίες αλλά και την Αγία! Αξιέπαινες προσπάθειες και ελπίζουμε σύντομα να δούμε και το ...official site του Ασημοχωρίου.

...και μία μουσική κονιτσιώτικη πανδαισία

Επίσης να περιηγηθείτε ηλεκτρονικά στο www.youtube.com πληκτρολογώντας Ασημοχώρι θα βρείτε τα τραγούδια της περιοχής μας "Εφές με το φεγγάρι" και "της γαλανής το φόρεμα" τραγουδισμένα από τον αξιοθαύμαστο καλλιτέχνη και συμπατριώτη Νίκο Φιλλιπίδη και τον μερακλή Ασημοχωρίτη Βασ. Γιαννούλη από τις ηχογραφήσεις για την εξαιρετική δισκογραφική δουλειά "εκ Κονίτσης" του οποίου μπορείτε να απολαύσετε δείγματα και στο www.filippidisnikos.gr

Μια επιστολή... και λίγες σκέψεις

Καταρχάς θα ήθελα να ευχηθώ στο νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Ασημοχώριτών, υγεία κουράγιο και δύναμη, για να υλοποιήσουν τους στόχους του Συλλόγου και να ανταπεξέλθουν στο βαρύ και δύσκολο έργο που έχουν αναλάβει να επιτελέσουν

Η επιστολή - μαρτυρία του κ. Μιχάλη Μαρτσέκη προς το Σύλλογο, που ακολουθεί, έχει βαρύνουσα σημασία για την ιστορία του Κληροδοτήματος Βασ. Χρήστου και του Συλλόγου μας του οποίου οντας Πρόεδρος επί σειρά ετών (έως το Φεβρουάριο 2002), με σεβασμό και υπακοή στο νόμο και εκπληρώνοντας τις επιθυμίες του μεγάλου μας ευεργέτη, ακολουθούσα τις νόμιμες διαδικασίες, ούτως ώστε, τα τότε Διοικητικά Συμβούλια να αισθάνονται ασφαλή και το χωριό μου μεγαλύτερη σιγουριά. Όλες τις αποφάσεις και έγγραφα του Κληροδοτήματος υπέγραφαν: το εππαμελές Δ.Σ., οι τρεις εκτελεστές και ο νομικός σύμβουλος κ. Μιχάλης Μαρτσέκης.

Βασίλης Π. Γιαννούλης

ΜΙΧΑΗΛ Ν. ΜΑΡΤΣΕΚΗΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Παρ' Αρείω Πάγω – Συμβουλίων Επικρατείας
Λυκούργου 9 – 105 51 Αθήνα
Τηλ.: 210 32.40.476, 210 32.49.057
Fax: 210 32.49.057

Αθήνα, 30 Ιουνίου 2008

Αγαπητέ κ. Πρόεδρε,

Για πληρέστερη ενημέρωσή σας σχετικά με τις υπηρεσίες μου μέχρι σήμερα, στο Σύλλογό σας και προς το Κληροδότημα του αείμνηστου «Βασιλείου Χρήστου» και για αποκατάσταση της ηθικής τάξης, από την ανάμειξη του ονόματός μου, στις «προστριβές» που ανέκυψαν και υπάρχουν, όπως καταλαβαίνω, μεταξύ του νεοεκλεγέντος διοικητικού συμβουλίου, από τις αρχαιρεσίες της 1-6-2008 και του απελθόντος Δ.Σ. σας εκθέτω τα ακόλουθα.

Εκ προοιμίου πρέπει να σημειώσω ότι χειρίσθηκα το θέμα του Κληροδοτήματος από την αρχή και διεκπεραίωσα όλες τις πράξεις -υποθέσεις του, ώστε να λειτουργεί αυτόνομα ως «Κεφάλαιο Αυτοτελούς Διαχείρισης Βασ. Χρήστου, προς εξυπηρέτηση κοινωφελών σκοπών» και συνάμα επετεύχθη να πληρώσει φόρο κληρονομιάς και φόρο εισοδήματος...

Η διοίκηση και διαχείριση του Κληροδοτήματος γίνεται, 1) από τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου, που εκλέγονται από τη γενική συνέλευση και β) από τρία πρόσωπα, εκτελεστές της διαθήκης, τα οποία ορίζονται στη διαθήκη, με τριετή θητεία. Είναι πρόδηλο ότι θα πρέπει να γνωστοποιούνται τα μέλη της διοίκησης του Κληροδοτήματος (μέλη Δ.Σ. και εκτελεστές) στη Διεύθυνση Κληροδοτημάτων του Υπουργείου Οικονομικών.

Μέχρι το έτος 2002, αυτό προύνταν με επιμέλειά μου, από τη διοίκηση του Κληροδοτήματος (Πρόεδρος Δ.Σ. κ. Βασίλειος Γιαννούλης), με έγγραφα που εγώ συνέτασσα και τα υπέγραφα και τα έστελνε το Δ.Σ. του Συλλόγου, έχω δε αντίγραφα και στο αρχείο μου. Μετά την εκλογή νέου Δ.Σ., από τις αρχαιρεσίες που έγιναν στις 14-4-2002 (πρόεδρος ο κ. Κων. Νούτσης), η διαδικασία αυτή δεν γινόταν από μένα.

Επίσης, σημειώνω ότι κύρια και βασική ευθύνη της διοίκησης του Κληροδοτήματος είναι, **α)** η σύνταξη του προϋπολογισμού, κάθε χρόνο, στην οποία να αναγράφονται τα προβλεπόμενα έσοδα και τα έργα -δραστηριότητες που θα κάνετε μέσα στο έτος, οι οποίες βέβαια πρέπει να προβλέπονται στη διαθήκη. Ο προϋπολογισμός πρέπει να υποβάλλεται προς έγκριση στο Υπουργείο Οικονομικών, οπότε κάθε δαπάνη που κάνετε πρέπει να έχει εγγραφεί στον προϋπολογισμό ο οποίος βέβαια να έχει εγκριθεί, και **β)** η σύνταξη του απολογισμού ο οποίος υποβάλλεται στο Υπουργείο Οικονομικών μαζί με τον προϋπολογισμό. Σ' αυτό πρέπει να αναφέρονται στον απολογισμός επιμέρους νόμιμες αποδείξεις δαπανών οι οποίες θα ελεγχθούν στο μέλλον.

Μέχρι το έτος 2002 τους προϋπολογισμούς και απολογισμούς και τα πρακτικά του Δ.Σ., στα οποία καταχωρούνται οι αποφάσεις με το περιεχόμενο του προϋπολογισμού και του απολογισμού, γράφονται από μένα και μάλιστα μετείχα στις συνεδριάσεις του Δ.Σ. και υπέγραφα και τα πρακτικά.

Αυτό σταμάτησε από το έτος 2002, γιατί έκτοτε αυτά, γίνονταν από το νέο Δ.Σ. και κυρίως από τον κ. Στέφανο Νούτση, ο οποίος, ως συνταξιούχος, είχε χρόνο να ασχοληθεί με τις υποθέσεις αυτές και συνάμα είχε και τις γνώσεις, προφανώς, ως πρώην εφοριακός υπάλληλος...

Προς τον

Σύλλογο Ασημοχωριτών Αθηνών
«Κληροδότημα Βασ. Χρήστου»
Βουλγαροκτόνου 40.
(υπ' όψη κ. Φάνη Γιαννούλη)
Αθήνα

Κοινοποίηση
Στέφανο Νούτση
Πολυτεχνείου 37
141 21 Ν. Ηράκλειο

(Η επιστολή συνεχίζει με άλλα θέματα)

Μοναδικές σκηνές από τα εγκαίνια της παιδικής χαράς αλλά και της ...γενικής χαράς μετά την κατασκευή της από τον Βασίλη Γιαννούλη.

Καλό είναι να τιμούμε και τους εν ζωή ευεργέτες

Επειδή έζησα από πολύ κοντά όλες τις προσπάθειες και τις αγωνίες του Βασίλη Γιαννούλη για το καλό του χωριού, αισθάνομαι την ανάγκη να υπενθυμίσω μερικές από τις προσφορές του: Ήμασταν μαζί στην Αμερική το 1983, όταν έψαχνε να βρεί ένα σύνολο παιδικής χαράς για το αγαπημένο του Ασημοχώρι. Εγώ ξέρω πόσες προσπάθειες χρειάστηκαν για να βρεί όλα τα απαραίτητα να τα αγοράσει, να τα συσκευάσει, για να έρθουν στο Ασημοχώρι. Γνωρίζω από πρώτο χέρι τις δυσκολίες στα τελωνεία και τις φορτοεκφορτώσεις... Είμαι βέβαιος, λίγοι χωριανοί γνωρίζουν

τις προσπάθειες και τα χρήματα που δαπάνησε για τη διαμόρφωση του οικοπέδου της παιδικής χαράς και την κατασκευή της.

Ένα εκατομμύριο πλήρωσε μπροστά μου και μπροστά στον Κώστα Γεωργίου στο εργοστάσιο για την αγορά σωλήνας το 1986, προκειμένου να έρθει το νερό στο χωριό!...

Είναι αναμφισβήτητα ένας εν ζωή ευεργέτης και όποιος μπορεί ας τον μιμηθεί.

Ο υπογράφων εγκαθιστά ηλεκτρολογικά στο συντριβάνι

Ο θείος του
Φάνης Γιαννούλης

Η Αγία που καμαρώνει...

Φωτ.: M.K.

Τι να πρωτοθυμηθείς από την Αγία Παρασκευή... ό,τι ώρα και να πας, με όποια παρέα και αν βρεθείς, απλά είναι μαγευτικά!

Ποιος δεν θυμάται την καθορισμένη βολτα των 11.00, τα γλέντια, την παρέα, το γέλιο, τα τραγούδια, την ψυχική ηρεμία, και τα φαινόμενα το καλοκαίρι του 1987, έπεισε ενα αστέρι τόσο φωτεινό που έλαμψε όλος ο τόπος, να βλέπεις την πανσέληνο να βγαίνει πίσω από τα βουνά και η νύχτα να γίνεται μέρα και να ακούς τον Πουλόπουλο να σου τραγουδά το «Επεφτε βαθιά σιωπή, στο παλιό μας δάσος» και να νιώθεις ότι το έγραψε για αυτό το μαγευτικό μέρος της Αγίας.

Χαρά ή θρήνος, το κατάλληλο μέρος να ταξιδέψει η ψυχή σου και να πάρεις δύναμη να ξεπεράσεις τα πάντα!

Τα άστρα να σε συντροφεύουν και ο μοναδικός νυχτερινός ουρανός.

Να αγναντεύεις το τοπίο του Γράμμου, την Μπάντρα, την Όρλα και να θυμάσαι τι έχει περάσει αυτός ο τόπος, και όλους αυτούς που έζησαν κάποια στιγμή εδώ, τους παππούδες, τις γιαγιάδες μας... ακόμη και τους γονείς μας. Να θέλεις να μείνεις εκεί... αλλά πάντα να σε περιμένει η πραγματικότητά σου, και έτσι άπλα, με αυτόν τον τρόπο η Αγία να γίνεται μέρος ιερό μέσα στην ψυχή μας.

Τι να πρωτοθυμηθείς τα γλέντια, την παρέα, το γέλιο, τα τραγούδια, την ψυχική ηρεμία;... Όλα τα βλέπει η Αγία που αγκαλιάζει και καμαρώνει όλα τα παιδιά της στο Ασημοχώρι...

Αφιερωμένο σε όλα τα πρόσωπα που δεν είναι πλέον μαζί μας, και που οι ψυχούλες τους έγιναν αστέρια και μας αγναντεύουν

Του Δημήτρη Γιώτη

Ελασσόνων μίσε πάρνετι

Τηλεοπτικές εκπομπές που έχουν ως αντικείμενό τους την περιήγηση σε χωριά της περιφέρειας δεν «κατορθώνουν να αντικρίσουν» και να προβάλλουν μέσα από το φακό τους το αγαπημένο μας χωριό!

Όσες φορές παρακολούθησα αυτού του είδους τις εκπομπές «το ταξίδι» σταματούσε στο χωριό της Βούρμπιανης! Τι κρίμα να μην μπορεί να γνωρίσει το ευρύ κοινό το γραφικό χωριό μας και φυσικά τους ανθρώπους του που το υπεραγαπούν! Η διαφήμισή του θα προσέλκυε πολλούς φυσιολάτρες. Θα μου άρεσε δηλαδή να έβλεπα το ξενοδοχείο μας να είναι σε λειτουργία γεμάτο με ταξιδιώτες ντόπιους και ξένους που να μαγεύονται από το Ασημοχώρι μας! Και έχουμε τόσα πολλά να προβάλλουμε: την πλατεία του χωριού που έχει αναδιαμορφωθεί, το πάρκο πάνω από την παιδική χαρά όπου γίνονται οι πολιτιστικές εκδηλώσεις του χωριού, την Αγία Παρασκευή, το Ζουμπάνι, το Πηγαδούλι, το Χιονιαδίτικο και άλλα μέρη μέσα και πέριξ του χωριού μας. Ολοκληρώνω τη μικρή μου κατάθεση λέγοντας πως χαίρομαι που τα έργα για τη συντήρηση και τη συνέχεια της παράδοσης συνεχίζονται και θα υποστήριζα την άποψη πως κάθε χρόνο το Ασημοχώρι μας όλο και βελτιώνεται! Όσον αφορά τις τηλεοπτικές εκπομπές, νομίζω πως δε γνωρίζουν τι έχουν να κερδίσουν από μιά περιήγηση στο Ασημοχώρι!

Της Δήμητρας Ζήκου

Καλώς ορίσατε

Θερμό καλωσόρισμα στην Ελλάδα και στο Ασημοχώρι του αγαπητού μας γαμπρού Παναγιώτη Πολίτη και της γυναίκας του Ελπίδας. Το παράδειγμά τους που έρχονται τόσο τακτικά, μένουν τόσο πολύ και προσφέρουν τόσα πολλά στο χωριό, ας το ακολουθήσουν κι άλλοι Ασημοχωρίτες της Αμερικής.

Με αυτή την ευκαιρία δημοσιεύουμε φωτογραφίες που μας είχε παραχωρήσει από το άλμπουμ της ζωής τους στο Ασημοχώρι!

Εικόνες μοναδικές από τις επισκέψεις τους στον αγαπημένο τους τόπο.

Φωτ.: από το αρχείο
του δάσκαλου Βασίλη
Μωραΐτη. Παιδιά από
το σχολείο Ασημο-
χωρίου σε εκδρομή
στους Χιονιάδες.

Του Μιχάλη Κυρζίδη

Αλήθεια... Ζούσε ποτέ η αλήθεια;

Τότε που το βλέμμα ψηλάφιζε τα πάντα με θαυμασμό,
δέος και απορία. Τότε που έψαχνες με τις ώρες πολύτιμους
λίθους κι απολιθώματα δεινοσαύρων ενώ για το στρουμφο-
χωριό ήσουν σίγουρος ότι είναι πίσω απ' τη λακιά.

Τότε που το να φτιάξεις ένα φράγμα με πέτρες στο ποτάμι,
σου φάνταζε σαν να άλλαζες την πορεία του κόσμου.

Ίσως τότε να ζούσες, αψεγάδιαστη, η αλήθεια!

Τότε που το αυλάκι φάνταζε ποτάμι και έξι σημαδεμένα κο-
ρόμηλα ή καπάκια πορτοκαλάδας ριγμένα στο κατηφορικό
του κομμάτι, δίπλα απ' την Παναγιά, έμοιαζαν φόρμουλες
στην grand prix πίστα του μυαλού μας. Τότε που το να πας
κάτω από τον κάτω μαχαλά, προς το Αϊ Νικόλα ήταν υπέρτατο
κατόρθωμα. Τότε που το να σε σηκώσει ο παππούς στα χέρια
του για να κόψεις ένα καλαμπόκι από το κηπάρι ήταν ...μεγάλη
δουλειά, πόσο μάλλον να το βάλεις με τα ίδια σου τα χέρια
στο τζάκι πάνω στα ροδοκόκκινα κάρβουνα, ...γιορτή!

**Ίσως τότε να ζούσες, άθελά σου,
στον πυρήνα της αλήθειας.**

Τότε που όλοι μαζί ήμασταν ένα και αναπόσπαστο κομμάτι.
Τότε που μικρότητες και διχόνοιες δεν είχαν θέση στο
παρεάκι μας. Τότε που άκουγες ιστορίες για κακουχίες
και πολέμους και πίστευες ότι ήταν πράγμα απλό σαν το
Καουμπόηδες και Ινδιάνοι.

Τότε που δεν μπορούσες να καταλάβεις το ...ψέμα!

Τότε που το γέλιο ήταν από τα βάθος της ψυχής σου
και το κλάμα επιδερμικό. Τότε που ο πλούτος και τα χρή-

ματα μετριούνταν σε καραμέλες!! Τότε που το να έχεις ένα
πιάτο φαί, να έχεις ρούχα να φοράς και ένα ζεστό σπίτι
ήταν αυτονόητο στο μυαλό σου για όλο τον κόσμο...

Αχ και να ζούσες αυτή η αλήθεια...

Τότε που στο κρυφτό πίσω απ' το σχολείο έπιασες από
το χέρι το κοριτσάκι που σου άρεσε, κοκκινίζοντας ολό-
κληρος. Τότε που το ...να χάσεις τη μπάλα σήμαινε απλά
ότι θα πάρεις καινούργια. Τότε που αισθανόσουν μικρός
μόνο κάτω από το γεροπλάτανο. Τότε που στο χωριό δεν
υπήρχε τηλεόραση και καθόλου δεν σε ένοιαζε.

Τότε που ζούσες... Αλήθεια, θυμάσαι;

Τότε που έκανες ότι διάβαζες εφημερίδα προσποιούμενος
ότι ξέρεις πολλά! ...πού να ξερες;

Τότε που το να κοίταζες με τα μάτια ορθάνοιχτα τ' αστέρια
να πέφτουν, καθισμένος στο γεφύρι, απλά σου έφτανε!

Τότε που είχες προσπαθήσει να τα δεις και από την ταρά-
τσα της πολυκατοικίας ...μάταια!

Τότε που το να κάνεις κολοτούμπες στο χορτάρι σ' έκανε
να νιώθεις ένα κομμάτι γής, ένα κομμάτι ...ζωής!

Τότε που ζούσες στ' αλήθεια!

Πηδάς το φράχτη κάνοντας συνειδητή ανυπακοή, περνάς
το μονοπάτι πίσω απ' το σελιό παρόλο που δεν σε αφήνουν,
και πας στο μέρος που σου άρεσε από κει ν' ακούς και
να βλέπεις τον κόσμο, με τον ίδιο φόβο και τα ίδια όνειρα
που είχες τότε...

Τότε ή για πάντα;

Το νέο στέκι των Ιωαννίνων

Το καφέ ουζερί «ΟΛΑ ΚΑΛΑ» του Σωτήρη Γιαννούλη στην κεντρική πλατεία των Ιωαννίνων και συγκεκριμένα στη στοά του ΟΡΦΕΑ, αποτελεί ένα εξαιρετικό στέκι και τόπο συνάντησης για τους Ασημοχωρίτες και πολλούς συντοπίτες. Εκεί γεύονται υπέροχους μεζέδες, ζεστή κουβέντα, και μπόλικο ηπειρώτικο κλαρίνο (κατά προτίμηση κονιτσιώτικο με Κώστα Χαλκιά), ανά τακτά διαστήματα, που οργανώνει ο Σωτήρης, ο οποίος είναι και ο ίδιος πρώτος γλεντζές. Τι άλλο καλύτερο από το να έχεις ένα δικό σου στέκι που να σε καταλαβαίνει και να το καταλαβαίνεις...

Μοναχά όλα καλά;

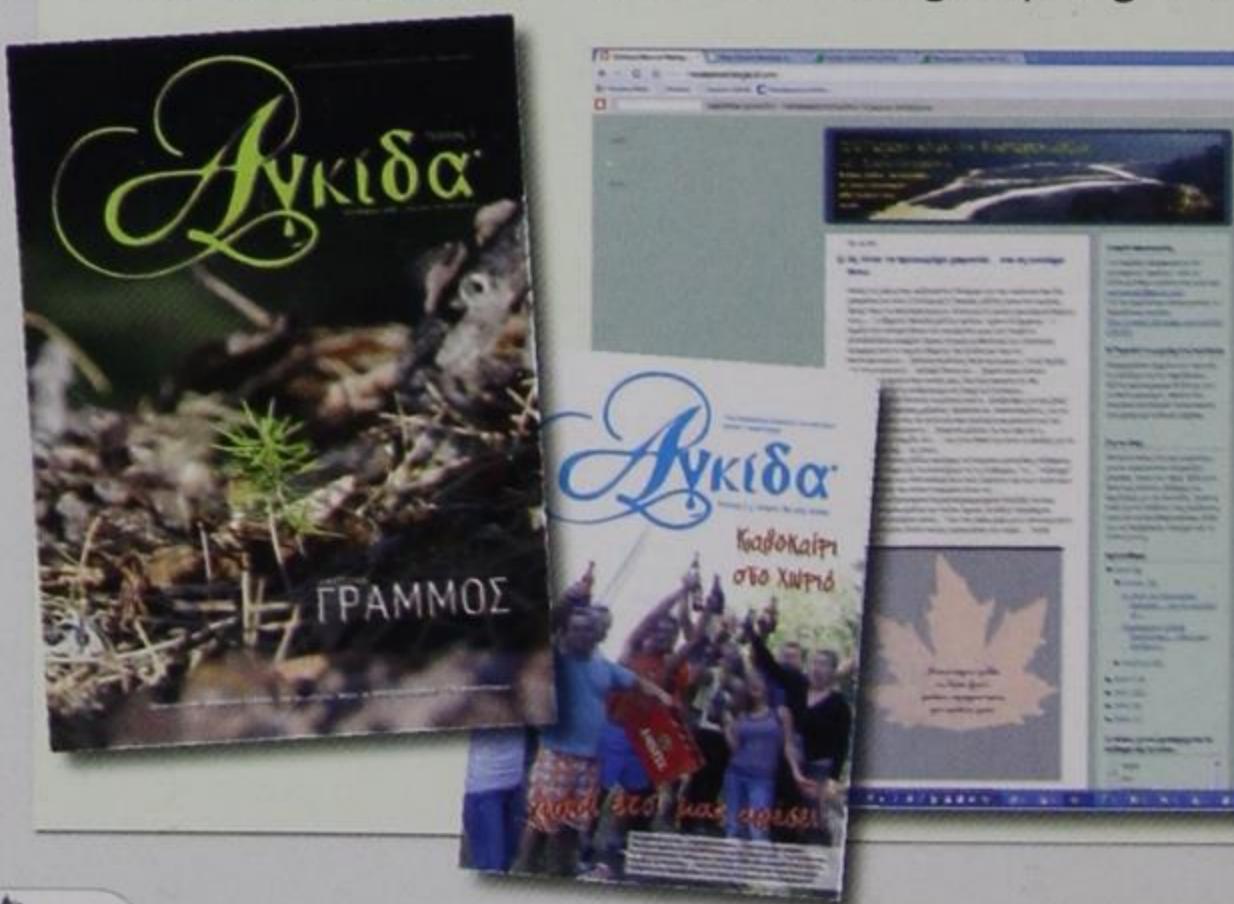
Μια ασημοχωρίτισσα στη Ρουάντα...

Η Μαρία Γεωργίου κόρη του Κώστα και της Δέσποινας βρίσκεται στην Ρουάντα με ένα πρόγραμμα εθελοντισμού και διδάσκει στα παιδάκια υπολογιστές. Μακάρι πολλοί περισσότεροι άνθρωποι να βοηθούσαν τους συνανθρώπους τους, τόσο έμπρακτα! Θα ζούσαμε σε πολύ πιο ανθρώπινες κοινωνίες.

Υ.Γ. Μαρία Καμααάρι!! είπαμε ξενιτιά... εντάξει! Άλλα αυτό μάλλον λέγεται ...μαύρη ξενιτιά... (Ούσυσυι ...μαύρη :-)

Μια νεαρά ύπαρξη από τα Μαστοροχώρια

Μια νεαρά ύπαρξη, ή Αγκίδα αν προτιμάτε στα κουδαρίτικα, γλώσσα των μαστόρων, με καταγωγή απ' τα χωριά μας έχει κάνει αισθητή την παρουσία της. Μια συντροφιά παιδιών από όλα τα χωριά του Δήμου, εμπνευσμένη από την αγάπη για τα Μαστοροχώρια, κάνουν μια πολύ όμορφη προσπάθεια. Έχουν δημιουργήσει εδώ και κάποια χρόνια το Σύλλογο Νέων εκ Μαστοροχωρίων "Ο Σαραντάπορος". Οργανώνουν εκδρομές, εκδηλώσεις και συναντιούνται δημιουργικά εκδίδοντας το περιοδικά Αγκίδα σε διάφορες μορφές που εδώ και 2 χρόνια δεν σταματά να μας εκπλήσσει. Υπάρχει και ένα blog ενημέρωσης: www.neolaiamast.blogspot.com απ' όπου όλοι οι νέοι της ευρύτερης περιοχής καλούνται να πλαισιώσουν την κίνηση αυτή, ώστε η παρέα τους, να γίνει πιο όμορφη και πιο δημιουργική. Συγχαρητήρια στα παιδιά, για την προσπάθεια αυτή. Για επικοινωνία μαζί τους στο mail: neolaiamast@gmail.com και Facebook group: Agkida

Δημήτρης Μανώλης

Πριν από ένα χρόνο περίπου έφυγε από τη ζωή ο Δημήτρης Μανώλης, εκτελεστής του Κληροδοτήματος Βασ. Χρήστου. Ο εκλιπών, ως απόλυτα έμπιστος άνθρωπος του διαθέτη, διατέλεσε από την αρχή της σύστασης του Κληροδοτήματος εκτελεστής και ο θάνατός του αποτέλεσε μεγάλη απώλεια για το σύλλογο. Ήταν άνθρωπος συνετός, ειρηνικός, συνεργάσιμος

και απόλυτα συνεπής στα καθήκοντα του. Αγαπούσε το Κληροδότημα και το Σύλλογο και υπηρέτησε και τα δύο με πραγματική αυταπάρνηση.

Ο Θεός να τον αναπαύσει.

Το ευτύχημα είναι όμως ότι υπάρχει άξιος διάδοχος του εκλιπόντος και σημερινός εκτελεστής, ο γιος του Πασχάλης Μανώλης, ο οποίος, διαθέτει τα ίδια χαρίσματα με τον πατέρα του. Αγαπάει και αυτός το σύλλογο και ιδιαίτερα το Ασημοχώρι, καθότι είναι κατά το ήμισυ Ασημοχωρίτης. Η γιαγιά του (από τη μητέρα του) Πολυξένη Γιαννούλη, καταγόταν από το Ασημοχώρι. Είναι δε μόνιμος και πολύτιμος συνεργάτης του περιοδικού μας.

Αρχείο παλαιών φωτογραφιών

Ο Σύλλογος ξεκινάει την προσπάθεια δημιουργίας ψηφιακού φωτογραφικού αρχείου! Όσοι συγχωριανοί έχουν παλιές φωτογραφίες από την ζωή στο χωριό, από ευτυχισμένες στιγμές των προγόνων τους, από τους ξενιτεμένους ή ότι άλλο επιθυμούν, μπορούν να επικοινωνήσουν μαζί μας για να αναλάβουμε την αντιγραφή και επιστροφή τους.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Η στήλη των κοινωνικών αναβάλλεται για το επόμενο τεύχος λόγω του ότι ο χρόνος από την τελευταία έκδοση του περιοδικού μας είναι πολύ μεγάλος, υπήρχε πληθώρα τετοιων γεγονότων και η πλήρεις ενημέρωση λόγω στενότητας του χρόνου ήταν αδύνατη.

Ζητούμε την κατανόηση των χωριανών και παρακαλούμε στο εξής να μας ενημερώσουν όσοι είχαν το προηγούμενο διάστημα ή θα έχουν στο εξής τέτοιου είδους θέματα και να μας στείλουν φωτογραφίες που θα ήθελαν να δημοσιεύσουμε.

asimoxoritika@gmail.com

Ματιές στο χθες

Μπλιθικιώτης Σπυρίδων του Δημητρίου, Γιαννούλη Πολυξένη του Κων/νου και της Δέσπως νυμφευθέντες το έτος 1926 μήνας Οκτώβριος εις Ιερό Ναό Άγιος Νικόλαος - Λαγκάδα.
Από το αρχείο του Πασχάλη Μανώλη.

Μήνυμα του εκτελεστού της διαθήκης, Ευριπίδη Ζωγράφου

Αγαπητοί μου,

Ο νέος χρόνος να είναι δημιουργικός και ευτυχισμένος. Δεν στάθηκε δυνατό να ανταμώσουμε και να ανταλλάξουμε σκέψεις πάνω στα σοβαρά προβλήματα που διαχειρίζεστε. Είμαι βέβαιος ότι θα τα καταφέρετε, γιατί σκοπός σας είναι να βάλετε, επιτέλους, μία τάξη στα κακώς κείμενα. Ο αείμνηστος γιατρός σας άφησε μία μεγάλη περιουσία. Η πιστή

εφαρμογή της διαθήκης του πρέπει να είναι ο οδηγός μας, βάζω το μας, γιατί είμαι κι εγώ συνυπεύθυνος. Σας έχω απόλυτη εμπιστοσύνη. Να σας διακρίνει η συλλογικότητα και οι αποφάσεις σας να είναι κατά πάντα νόμιμες. Στις πλάτες σας σηκώνετε βαρύ φορτίο. Επειδή θα βρίσκομαι στο χωριό, εξουσιοδοτώ τον αγαπητό Φάνη Γιαννούλη να υπογράφει κάθε απόφασή σας εκ μέρους μου.

Αρχίζετε μία νέα περίοδο στη μεγάλη ιστορία του Συλλόγου σας. Σας εύχομαι να σταθείτε πάνω από μικρότητες και προσπαθήστε με γνώμονα την αγάπη και την ανιδιοτέλεια να φέρετε σε αίσιο πέρας την αποστολή σας.

Είμαι βέβαιος για αυτό και σας χαιρετώ όλους σας με πολλή αγάπη.

Ευριπίδης Ζωγράφος
Αργυρούπολη 29/1/09

Δύο νέα βιβλία του π. Διονυσίου Τάτση

Για τη Μονή Στομίου και το Δίστρατο Κόνιτσας

Κείμενο: ΧΑΡΙΛΑΟΣ Γ. ΓΚΟΥΤΟΣ

O Διονύσιος Τάτσης είναι ιερέας έγγαμος και δημοδιδάσκαλος συνταξιούχος, κατοικεί στην Κόνιτσα και συγγράφει εκεί, από το 1980 περίπου, βιβλία θρησκευτικά ή ιστορικά, καθώς και άρθρα για την εφημ. "Ορθόδοξος Τύπος" κ.α. περιοδικά. Τα θρησκευτικά δημοσιεύματά του αφορούν σε ζητήματα της Ορθόδοξης πίστης ή της εκκλησιαστικής επικαιρότητας, σε διδαχές ή σε εμπειρίες Αγίων και Γερόντων, κυρίως νεότερων, και σε προσωπικά του θρησκευτικά βιώματα, ενώ τα ιστοριογραφικά δημοσιεύματα του αφορούν στην επαρχία της Κόνιτσας.

Τα κείμενα του βρίσκουν ανταπόκριση στο κοινό, επειδή, πέραν των άλλων, είναι κατανοητά και ελκυστικά, καθόσον έχουν δομηθεί κατά μικρές επάλληλες ενότητες, χωρίς πλατειασμούς, με κατάλληλο λεκτικό, με σαφήνεια, με τεκμηριωμένη επιχειρηματολογία και με συνεπή συλλογιστική. Ο π. Δ. Τάτσης έχει συγκροτήσει τις γνώσεις του και την θρησκευτική πίστη του διαβάζοντας, βιώνοντας και προβληματίζόμενος με καθαρή καρδιά, σχεδόν χωρίς ακαδημαϊκές σπουδές, δηλαδή είναι γνήσιος διανοητής και ένας χριστιανός ασκητής (εξασκούμενος) μέσα στην κοινωνία, γι' αυτό νομίζω δεν φοβάται να παρακολουθεί και τις νέες θεολογικές απόψεις που θεμελιώνονται στην Ορθοδοξία. Επί πλέον, είναι ένας από τους λίγους κληρικούς που δημοσιοποιούν τις αντιρρήσεις τους για πράξεις ή παραλείψεις ιεραρχών ή μοναχών, ασύμβατες προς το Ορθόδοξο δόγμα ή ήθος, με θάρρος και ευπρέπεια, χωρίς εγωισμό ή ιδιοτροπία και παρά τους κινδύνους να υποστεί ανίερες εκδικήσεις.

Πρόσφατα εκδόθηκαν δύο νέα βιβλία του, τα οποία προάγουν την βιβλιογραφία επί θεμάτων της Κόνιτσας.

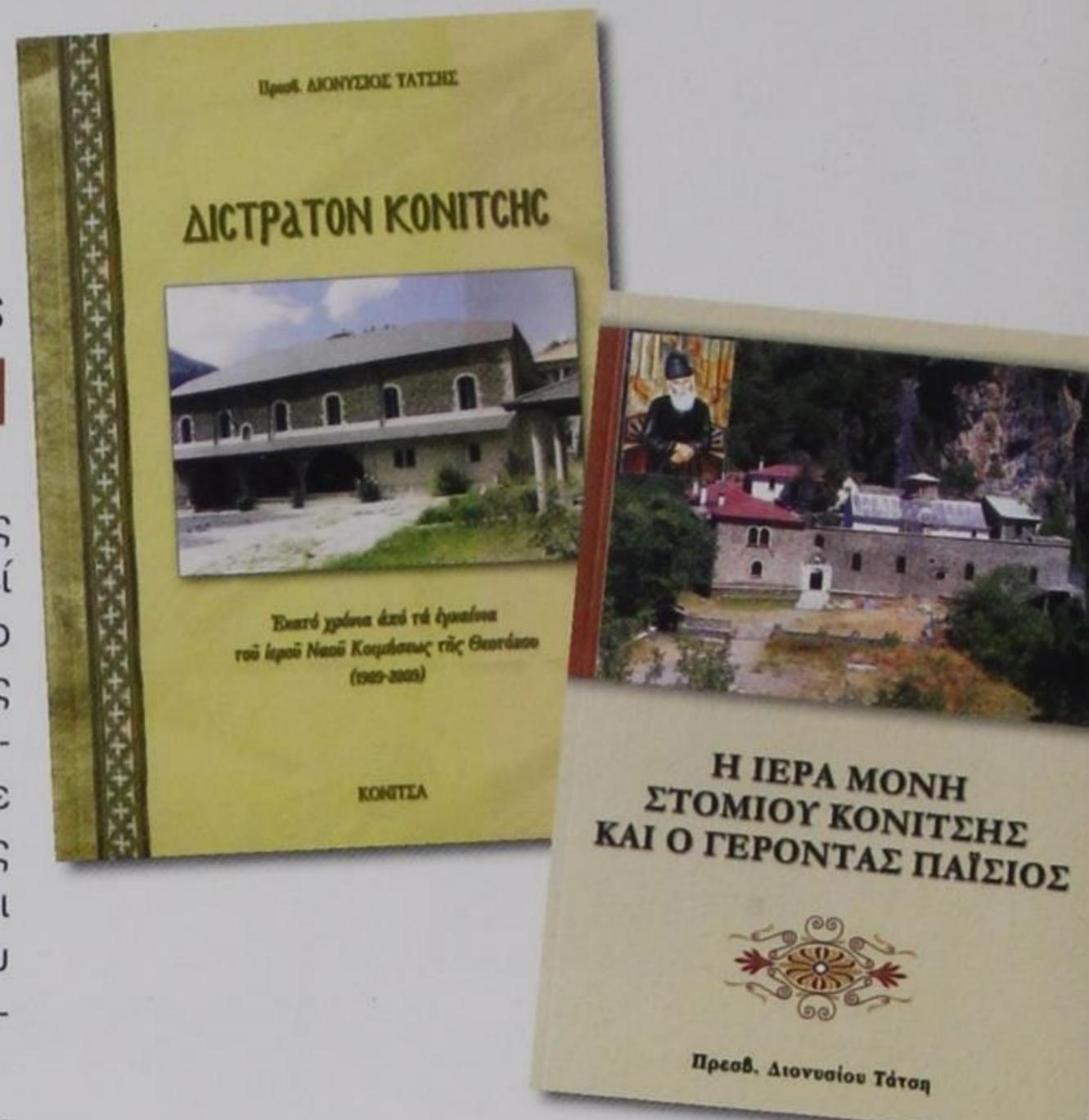
1. «Η Ιερά Μονή Στομίου Κονίτσης

και ο Γέροντας Παΐσιος.

σελ. 103. Η μελέτη αναφέρεται πρώτα σε γενικά ιστορικά στοιχεία για την Μονή και, ακολούθως, εκτίθενται περιστατικά που συνέβησαν όταν εκεί διέμενε (1958-1962) ο γνωστός Αγιορείτης Γέροντας Παΐσιος, που καταγόταν από την Κόνιτσα. Στο τέλος, αναδημοσιεύονται δύο χειρόγραφα του ιερομόναχου Χρύσανθου Λαϊνά (1845) και του Γέροντα Παΐσιου (1960). Η βιβλιογραφία για την Μονή μνημονεύεται στον πρόλογο.

2. «Δίστρατον Κονίτοης», σελ. 101.

Το Δίστρατο βρίσκεται στη Λάκκα του Αώου που γει-

τονεύει με την Σαμαρίνα και το Αν. Ζαγόρι. Στο βιβλίο εκτίθενται πληροφορίες για το παρελθόν και το παρόν του Διστράτου, τις εκκλησίες του, την επίσκεψη του Κοσμά Αιτωλού στο χωριό και τον ιερέα Αθανάσιο Πίσπα (1862-1943), ο οποίος πρωτοστάτησε για την κατασκευή της κεντρικής εκκλησίας. Το κείμενο συνοδεύεται από πολλές ενδιαφέρουσες φωτογραφίες.

* Σημ. Συντάξεως: Εκτός από τα πιο πάνω βιβλία του ακαταπόνητου εργάτη της εκκλησίας και της έρευνας που πραγματεύει ο πατέρας Διονυσίου Τάτση, λάβαμε πρόσφατα και το 34^ο πόνημα του, με τίτλο:

«ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ», σελ. 246. Στις σελίδες του βιβλίου ο αναγνώστης δεν θα βρει βιογραφικά στοιχεία του Γέροντα, ούτε και θαυμαστούς γεγονότα. Θα βρει ιαχές, οι οποίες διαμορφώνουν ορθόδοξο ήθος. Σε κάθε ανάγκη του, παίρνοντας τη σχετική διδαχή του Γέροντα, μπορεί με τη φλόγα της ν' ανάβει το δικό του φαναράκι, για να βαδίζει στην πνευματική του ζωή. Ο σεβαστός μας πατέρας Διονυσίος έχει ασχοληθεί με τον Γέροντα και το έργο του ίσως όσο κανείς άλλος. Το εν λόγω δε πόνημά του, με τις πολύτιμες και ψυχωφελείς εμπειρίες που περιέχει, είναι βέβαιον ότι θα ανακουφίσει και θα βοηθήσει πολλές ψυχές και θα καταστεί «οδηγός στην εν Χριστώ ζωή του κάθε καλοπροαίρετου».

Τον ευχαριστούμε θερμά για την τιμητική αποστολή των βιβλίων του. Για όποιον επιθυμεί να επικοινωνήσει μαζί του, το τηλέφωνό του είναι 26550 22788.

Αναδημοσίευση από το "Ηπειρωτικό Μέλλον" για τα βιβλία του συγχωριανού μας, πάτερ Διονυσίου Τάτση

Ένας διαφορετικός ιστορικός - ταξιδιωτικός οδηγός για τον Γράμμο

Στα βήματα του Δημοκρατικού Στρατού

Κείμενο: ΑΘΗΝΑ ΣΤΕΡΓΙΟΥ

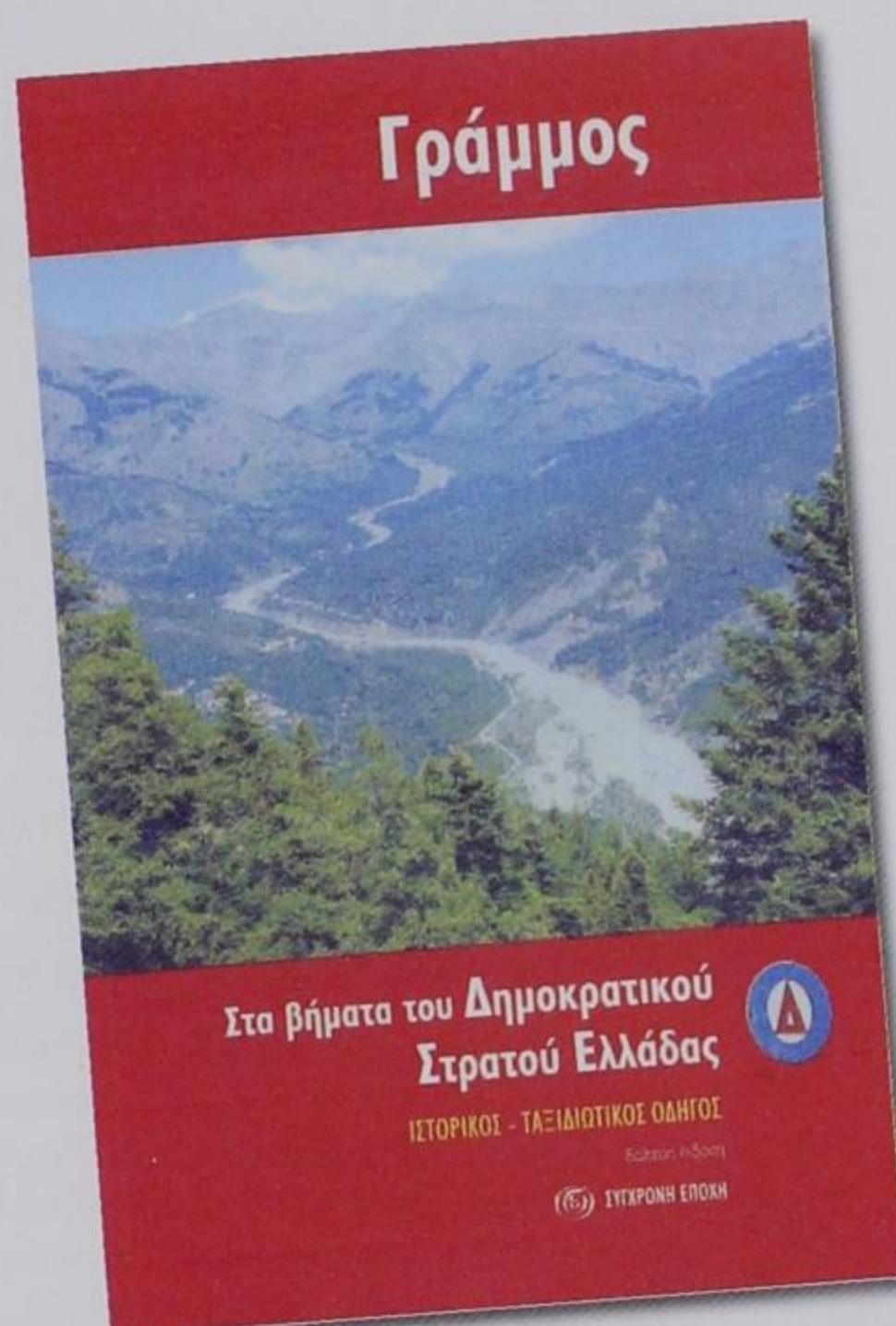
Aπό τις εκδόσεις «Σύγχρονη Εποχή» Αθήνα 2009, είναι το βιβλίο που κυκλοφόρησε πρόσφατα από το ΚΚΕ και εντάσσεται στις εκδόσεις προς τιμήν των 90 χρόνων του ΚΚΕ με τίτλο «Γράμμος στα βήματα του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας, Ιστορικός-ταξιδιωτικός οδηγός».

Πρόκειται για ένα βιβλίο, που ανεξάρτητα από κομματικές τοποθετήσεις, αναδεικνύει την ιστορικότητα των Μαστοροχωρίων, όσον αφορά τον εμφύλιο, με πλούσιο φωτογραφικό υλικό και προτάσεις για διαδρομές σε κορυφές και πλαγιές του Γράμμου με ιστορική σημασία.

Ο εμφύλιος πόλεμος υπήρξε αναμφισβήτητα μία από τις πιο οδυνηρές σελίδες της ιστορίας του τόπου μας στον οποίο οφείλεται κατά μεγάλο μέρος η ερήμωση και η υπανάπτυξη των Μαστοροχωρίων. Υπέφεραν πολλοί και σίγουρα οι μνήμες του μόνο θλίψη μπορούν να προκαλέσουν. Αυτό, όμως, δεν μπορεί να αναιρέσει την ιστορικότητα των γεγονότων. Οι κορυφές και οι πλαγιές του Γράμμου στην πλευρά των Μαστοροχωρίων υπήρξαν πεδίο μαχών του αδελφοκτόνου πολέμου, η ανάδειξη του οποίου σήμερα έχει ως ζητούμενο την εθνική συμφιλίωση και τη συνύπαρξη με την ιστορία. Αν και το μνημείο Εθνικής Συμφιλίωσης δεν έχει στηθεί ακόμη, όπως και να βλέπει κανείς τα πράγματα, ο Γράμμος δεν είναι μόνο ένα μνημείο φυσικής ομορφιάς και βιοποικιλότητας, αλλά και τόπος που διαδραματίστηκαν κάποιες από τις σελίδες της ιστορίας του περασμένου αιώνα (ελληνοϊταλικός πόλεμος, Εμφύλιος).

Προσεγγίζουμε το βιβλίο με την παραπάνω φιλοσοφία και στεκόμαστε στα θετικά σημεία που είναι η ανάδειξη του ενδιαφέροντος για τον Γράμμο ως τόπο που συνδυάζει την φυσιολατρία και τον λαϊκό πολιτισμό με την ιστορία και δίνει επιλογές στον σύγχρονο επισκέπτη για περιπατητικό και φυσιολατρικό τουρισμό μέσα από διαδρομές, που μπορεί μεν για όσους κατάγονται από τα Μαστοροχώρια να είναι γνωστές, παραμένουν, ωστόσο, άγνωστες για τους περισσότερους Έλληνες.

Το συγκεκριμένο βιβλίο είναι μία έκδοση 200 σελίδων με όλα τα χαρακτηριστικά ενός ταξιδιωτικού οδηγού, προσαρμοσμένο όμως, στην περίοδο του εμφυλίου πολέμου και στα γεγονότα που διαδραματίστηκαν στο βουνό. Οι 45 χάρτες του οδηγού δείχνουν τα σημεία που έγιναν μάχες και τις περιοχές που βρισκόταν ο

ΔΣΕ. Πλούσιο, ωστόσο είναι το φωτογραφικό υλικό (415 φωτογραφίες) από τις πλαγιές και τις κορυφές της οροσειράς του πανέμορφου Γράμμου, το οποίο συνοδεύεται από παλιές φωτογραφίες. Οι διαδρομές που προτείνονται είναι εκείνες που ακολουθούσε ο Δημοκρατικός Στρατός στα χρόνια του Εμφυλίου. Δεν θα βρείτε πουθενά, όμως, προτεινόμενα καταλύματα ή χώρους εστίασης. Τα σημεία που προτείνονται έχουν σχέση με τη φύση και την ιστορία. Ο οδηγός είναι μία συλλογική εργασία που την επιμελήθηκε μία ομάδα αποτελούμενη από τους: Δημήτρη Γόντικα, Γιώργη Ζελελίδη, Χρήστο Κόφφα, Γιώργο Κωστηκίδη, Θανάση Λεκάτη, Μανώλη Πάκια και Γιάννη Σκαρπερό. Είναι το αποτέλεσμα 10χρονης έρευνας και περιηγήσεων. Ο ιστορικός – ταξιδιωτικός οδηγός περιλαμβάνει: γενική περιγραφή του ορεινού όγκου της Βόρειας Πίνδου, σύντομη αναφορά στην ίδρυση και συγκρότηση του ΔΣΕ, τις μεγάλες μάχες του Γράμμου, διαδρομές και προσεγγίσεις στα πιο σημαντικά, από ιστορική άποψη σημεία. Πιο συγκεκριμένα προτείνονται διαδρομές σχεδόν απ' όλα τα χωριά των Μαστοροχωρίων προς τις κορυφές 2520, Κάμενικ, Γκόλιο, Πτέτσιο, Μπάντρα, Καρδάρι, Αρένες, Πατώματα, Μαύρη Πέτρα, Άγ. Αθανάσιο Οξιάς, Σκίρτση, Καμπίτσιο κ.α. Στο εξώφυλλο του ταξιδιωτικού οδηγού υπάρχει η φωτογραφία της κοιλάδας του Γοργοποτάμου από τη Βούρμπιανη ως κάτω από το 2520.

ΚΑΠΝΙΣΜΑ & γυναικα

Η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας θεωρεί το κάπνισμα τη μεγαλύτερη επιδημία όλων των εποχών. Η Παγκόσμια Οικονομία επιβαρύνεται από τις συνέπειες στην υγεία μας από το κάπνισμα με 200 δισεκατομμύρια δολάρια το χρόνο.

Ειρήνη Οικονόμου-Σταματάκη
Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Βερολίνου
Διευθύντρια Παθολογικής Κλινικής
Metropolitan Hospital

Tρώτη έρχεται η Κούβα, δυστυχώς δεύτερη η Ελλάδα και τρίτη η Κύπρος στο κάπνισμα σ'όλο το κόσμο.

Στην Ελλάδα 25.000 άνθρωποι πεθαίνουν από νοσήματα που σχετίζονται με το κάπνισμα κάθε χρόνο και σ'όλο τον κόσμο ο αριθμός αυτός ανέρχεται σε 3 εκατομμύρια ετησίως και μετά λίγα χρόνια, εντός την επόμενης 10ετίας υπολογίζεται στα 10 εκατομμύρια.

Ο μέσος Έλληνας καπνιστής την ημέρα καταναλώνει ένα πακέτο τσιγάρα. Από τους 500.000 θανάτους ετησίως στην Ευρώπη που οφείλονται στο κάπνισμα οι 200.000 θάνατοι οφείλονται σε καρδιαγγειακά νοσήματα.

Η θνησιμότητα από καρδιαγγειακά νοσήματα, σύμφωνα με τη μελέτη Framingham, αυξάνεται κατά 31% στις γυναίκες και κατά 18% στους άνδρες για κάθε 10 τσιγάρα που καπνίζονται την ημέρα. Οι γυναίκες, σε σχέση με τους άνδρες, διατρέχουν 50% μεγαλύτερο κίνδυνο να υποστούν οξύ έμφραγμα του μυοκαρδίου, πιθανόν λόγω της αλληλεπίδρασης των ορμονών τους και των ουσιών του τσιγάρου. Ο αυξημένος κίνδυνος καρδιαγγειακών παθήσεων σε καπνίστριες και καπνιστές ελαττώνεται με την διακοπή του καπνίσματος και σχεδόν εξαλείφεται μετά από 2-3 χρόνια.

1. Το κάπνισμα είναι μία ιδιαίτερα σοβαρή απειλή για τη γυναικεία φύση. Οδηγεί νωρίτερα στην εμμηνόπαυση με όλες τις αρνητικές για τη γυναικά συνέπειες (οστεοπόρωση, αύξηση καρδιαγγειακών παθήσεων).
2. Σε αύξηση καρκίνου του πνεύμονα, ο οποίος τελευταίως είναι η πρώτη αιτία θανάτου από καρκίνο σε γυναίκες.
3. Σε μείωση της γονιμότητας της γυναικάς. Οι έγκυες καπνίστριες αποβάλουν συχνότερα, έχουν αύξηση ενδομήτριων

θανάτων και της περιγεννητικής θνησιμότητας, τα δε νεογόνα γεννιούνται με χαμηλό βάρος σώματος.

4. Οι τοξικές ουσίες του τσιγάρου αυξάνουν τις ρυτίδες του προσώπου της γυναίκας, οι οποίες εμφανίζονται πρόωρα. Μία γυναίκα καπνίστρια 40-50 ετών μοιάζει βιολογικά με γυναίκα 60-70 ετών. Οι καπνίστριες έχουν ρυτίδες αυξημένες στις γωνίες των χειλέων, των ματιών και τις παρειές ειδικά, διότι ρουφούν το τσιγάρο. Εμφανίζουν ξηρότητα δέρματος και σύσπαση των αγγείων που οδηγούν σε μειωμένη αιμάτωση του δέρματος.

5. Αύξηση καρδιαγγειακών παθήσεων. Από το 1968 έως 1998 οι θάνατοι, οι οποίοι οφείλονται σε καρδιαγγειακά νοσήματα στην Αμερική έχουν μειωθεί στο 4-8%, ενώ αυτοί έχουν αυξηθεί σημαντικά στην Ανατολική Ευρώπη την ίδια δεκαετία λόγω αυξήσεως καταναλώσεως τσιγάρου.

Έφηβες και νέες γυναίκες σταματήστε την γήρανση του δέρματος, τις ρυτίδες, τον καρκίνο του πνεύμονα, καρδιαγγειακά νοσήματα, σταματώντας το κάπνισμα.

Με την καθιέρωση της απαγόρευσης του καπνίσματος σε δημόσιους χώρους από 1^η Ιουλίου 2009 και στην Ελλάδα, για να μειώσουμε το stress των καπνιστών τους υπενθυμίζουμε τα εξής:

IN WITHOUT

NICOTIN

Καπνίζεις

Μυρίζεις

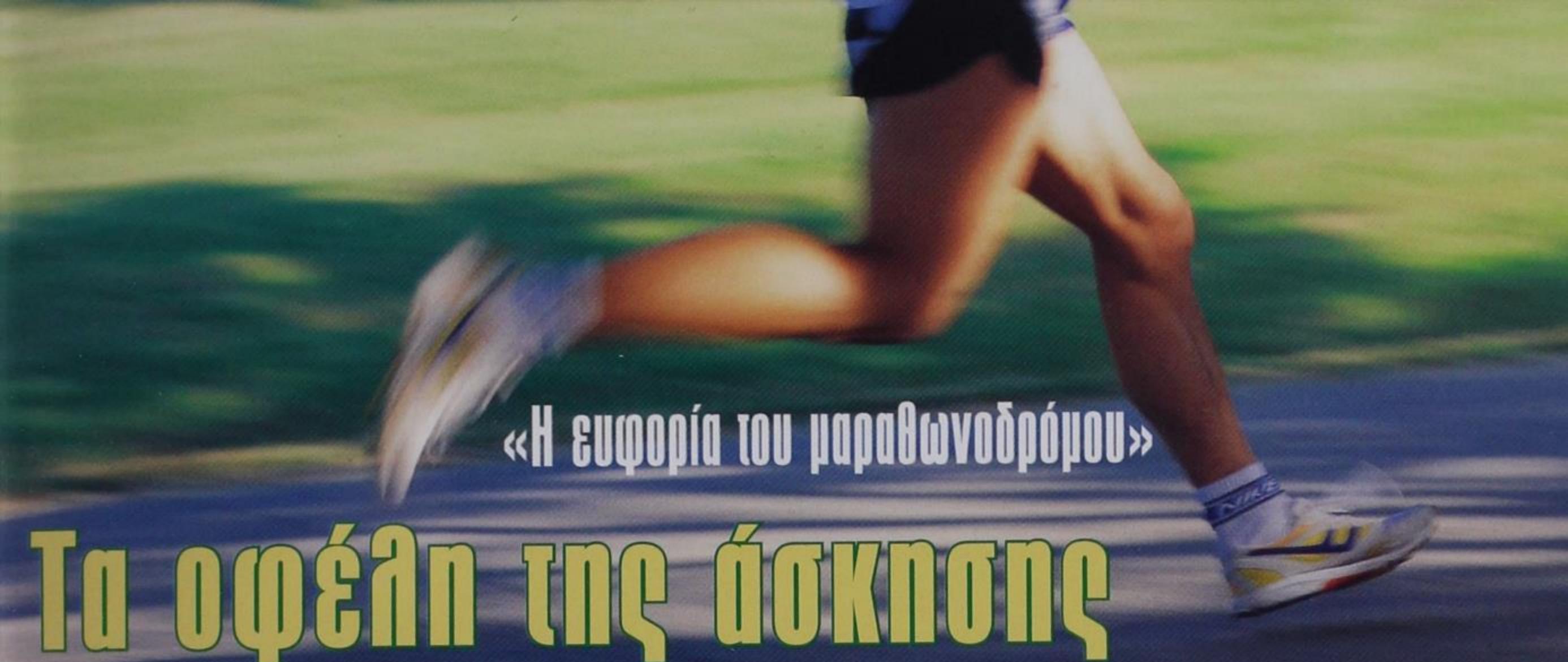
Ξιδεύεις

Αρρωσταίνεις

Γερνάς και το

Sex ξεχνάς

«Η ευφορία του μαραθωνοδρόμου»

Τα οφέλη της άσκησης

Τα οφέλη της άσκησης, και ειδικά της αερόβιας άσκησης είναι τεράστια. Η συχνή άσκηση είναι ωφέλιμη τόσο για την πρόληψη, όσο και για την αντιμετώπιση πολλών παθήσεων και καταστάσεων, τόσο σωματικών όσο και ψυχικών.

Στέλιος Πανταζής
Ιατρός - Ολιστική Ιατρική
Κέντρο Ολιστικής Ιατρικής
www.holistic-greece.com

Eνα όφελος της άσκησης που συχνά παραβλέπεται είναι η θετική επίδραση στην ψυχική διάθεση. Αυτό ονομάζεται «η ευφορία του μαραθωνοδρόμου» και οφείλεται στην έκκριση ενδορφινών. Οι ενδορφίνες είναι ουσίες που χημικά και λειτουργικά μοιάζουν με τα οπιοειδή και μπορούν να επιδράσουν θετικά στη διάθεση. Η φυσική άσκηση συνιστάται για την αντιμετώπιση της κατάθλιψης, αφού η αντικαταθλιπτική δράση της

είναι τουλάχιστον ίδια με την καλύτερη αντικαταθλιπτική αγωγή για ήπια και μέτριας μορφής κατάθλιψη (δηλαδή για περιστατικά που δεν απαιτούν εισαγωγή σε νοσοκομείο).

Για πρόληψη & αντιμετώπιση καρδιαγγειακών παθήσεων

Είναι εντυπωσιακά τα δεδομένα που έχουν συσσωρευτεί σχετικά με τα οφέλη της άσκησης στην πρόληψη και την αντιμετώπιση των καρδιοπαθειών. Τα αποτελέσματα πολλές φορές υπερβαίνουν σημαντικά τα οφέλη από πολλές ιδανικές φαρμακευτικές θεραπείες, ειδικά σε ήπιες και μέτριες μορφές των παθήσεων. Η μείωση που επιτυγχάνεται στην αρτηριακή υπέρταση είναι σημαντική και σε μερικές περιπτώσεις μπορεί να μειώσει σημαντικά τη φαρμακευτική αγωγή. Επίσης, μειώνονται τα εγκεφαλικά επεισόδια.

Για πρόληψη και αντιμετώπιση του σακχαρώδη διαβήτη

Ο σακχαρώδης διαβήτης είναι μία επιδημία που προσβάλλει τα οικονομικά αναπτυγμένα κράτη και προβλέπεται ότι στα επόμενα χρόνια θα πάσχει τεράστιο μέρος του πληθυσμού. Η άσκηση μπορεί να προλάβει το σακχαρώδη διαβήτη. Άλλα και όταν η νόσος είναι εγκατεστημένη, η άσκηση πρέπει να είναι μέρος ενός σωστού και ολοκληρωμένου τρόπου αντιμετώπισης.

Άσκηση για γερά πνευμόνια

Φυσιολογικά, οι πνεύμονες σπάνια προσβάλλονται από θανατηφόρες παθήσεις. Στον ανεπτυγμένο κόσμο μπορεί να προσβλη-

θούν μόνο μετά από χρόνιο κάπνισμα. Η άσκηση δεν μπορεί να προλάβει τη βλάβη που προκαλεί το κάπνισμα στους πνεύμονες, αλλά εφόσον έχει εγκατασταθεί η νόσος, έχει αποδειχθεί ότι βελτιώνει σημαντικά τα συμπτώματα και την ποιότητα ζωής, πολύ καλύτερα από την ιδανικότερη φαρμακευτική θεραπεία.

Άσκηση για γερά κόκαλα

Το μοναδικό φυσιολογικό ερέθισμα για την ενδυνάμωση των οστών προέρχεται από την άσκηση. Η έλλειψη άσκησης δεν δίνει το κατάλληλο ερέθισμα για να γίνουν τα κόκαλα δυνατά και να αποθηκεύσουν ασβέστιο. Μόνο η άσκηση μπορεί να αντιστρέψει αυτή τη διαδικασία σημαντικά και να κάνει τα κόκαλα γερά μειώνοντας σημαντικά την πιθανότητα κατάγματος.

Άσκηση για πρόληψη του καρκίνου

Όσο και αν ακούγεται παράξενο, η άσκηση μπορεί να μειώσει σημαντικά την πιθανότητα εμφάνισης καρκίνου του εντέρου και του μαστού. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν μπορεί να μειώσει την πιθανότητα άλλων μορφών καρκίνων, αλλά μέχρι τώρα αυτές οι μορφές έχουν μελετηθεί και τα αποτελέσματα είναι εξαιρετικά ενθαρρυντικά.

Άσκηση για χαμηλή χοληστερίνη

Τα οφέλη της άσκησης στην χοληστερίνη είναι επιβεβαιωμένα εδώ και καιρό, και η άσκηση μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι η καλύτερη «θεραπεία» για καλύτερο προφύλ λιπιδίων, σε σχέση με οποιοδήποτε φάρμακο για τις ήπιας και μέτριας μορφής διαταραχές της χοληστερίνης. Η συχνή αερόβια άσκηση, εκτός ότι μειώνει σημαντικά την «κακή» χοληστερίνη, είναι από τους ελάχιστους τρόπους που μπορεί να ανέβει η «καλή» χοληστερίνη. Το αποτέλεσμα είναι τόσο ωφέλιμο για τα αγγεία, που παρατίνει σημαντικά την επιβίωση.

Άσκηση για ιδανικό βάρος

Δυστυχώς, οι δίαιτες είναι η μισή αλήθεια για τον σωστό έλεγχο του βάρους και η άλλη μισή είναι η συχνή άσκηση. Οι κατάλληλες δίαιτες μπορεί να σας βοηθήσουν να χάσετε βάρος σωστά, αλλά μόνο με συχνή άσκηση θα καταφέρετε να σταματήσετε κάποτε την δίαιτα και με λίγη προσοχή να διατηρήσετε το ιδανικό σας βάρος.

Άσκηση για καλό ύπνο

Ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού στις χώρες του αναπτυγμένου κόσμου πάσχει από διαταραχές ύπνου. Οι αιτίες μπορεί να είναι πολλές, αλλά η καλύτερη λύση είναι η συχνή άσκηση. Η άσκηση εξασφαλίζει σημαντική βελτίωση στην ποιότητα του ύπνου. Αυτά είναι τα σημαντικότερα οφέλη της άσκησης. Πιθανόν να υπάρχουν κι άλλα που δεν τα έχουμε εξερευνήσει ακόμα. Άλλα, αυτά είναι ήδη αρκετά! Μην ξοδεύεστε άδικα πλέον ψάχνοντας τον καλύτερο γιατρό και την καλύτερη θεραπεία. Τα πράγματα είναι απλά: φόρμα, παπούτσια και έξω από το σπίτι για τρέξιμο.

“ΣΥΛΛΟΓΟΣ – ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ – ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ”

Του Στέφανου Νούτση
Πρώην προέδρου
του Συλλόγου

ρό ημερών έλαβα ένα τηλεφώνημα από τον πρόεδρο του Συλλόγου Φάνη Γιαννούλη, ο οποίος μου ανακοίνωσε ότι το Δ.Σ. του Συλλόγου αποφάσισε να επανεκδώσει το περιοδικό «ΤΑ ΑΣΗΜΟΧΩΡΙΤΙΚΑ» και μου είπε αν θέλω να γράψω ένα άρθρο ως πρώην πρόεδρος του Συλλόγου. Χαιρετίζω την απόφαση αυτή του Δ.Σ και αμέσως σπεύδω να γράψω το άρθρο μου. Τον τωρινό πρόεδρο του Συλλόγου Φάνη Γιαννούλη τον τιμώ με την φιλία μου, διότι είναι συνετός και λογικός άνθρωπος.

Κατ' αρχήν, κατά την εξαιτία 2002-2008 τη διοίκηση και τη διαχείριση του Συλλόγου και των δύο κληροδοτημάτων, είτε από την θέση του Γενικού Γραμματέως είτε από την θέση του Προέδρου την ήσκησα εγώ, πάντα όμως με την έγκριση της πλειοψηφίας του Δ.Σ., είς την οποία εξέθετα τα θέματα με πάσαν λεπτομέρειαν. Εν πάσῃ περιπτώσει, τις λεπτομέρειες των πεπραγμένων όλης της εξαιτίας τις ανέφερα σε μια πρόσφατη επιστολήν μου προς όλους τους Ασημοχωρίτες, τους όπου γης ευρισκομένων, στους οποίους έστειλα την εγκύκλιο αυτή επιστολή.

Η αλήθεια είναι, μου διέφυγαν πολλά πράγματα που έκανε ο Σύλλογος και δεν τα ανέφερα, όπως π.χ. η χρηματοδότηση του εξωραϊστικού Συλλόγου Χιονιαδιτών με 500.000 δρχ. και ανακαίνισε το εξωκλήσι «Παναγίτσα» στις Λαζανιές, η χρηματοδότηση του εξωραϊστικού Συλλόγου Γοργοποταμιτών με το ποσό των 500.000 δρχ. για τη συγγραφή του βιβλίου με την ιστορία των μεγάλων Ξυλογλυπτών, Σκαλιστών ξύλου από το Γοργοπόταμο, η ενίσχυση των Συλλόγων που αναφέρει η διαθήκη δυο φορές με το ποσό των 300 ευρώ για έκαστον Σύλλογο και άλλα που δεν μπορούν να αναφερθούν γιατί είναι μικρής εμβέλειας έργα.

Εκείνο που ήθελα ιδιαιτέρως να τονίσω είναι ότι, την εξαιτία αυτή ανακαίνισθηκαν τα 10 από τα 14 διαμερίσματα και των δυο πολυκατοικιών Βουλγαροκτόνου 40 και των Μελισσίων και τώρα δεν έχουν ανάγκη για 20 έως 25 χρόνια (έγιναν ελαιοχρωματισμοί, πατώματα, ντουλάπια των κουζινών, σχεδόν αλλάξιμε όλους τους θερμοσίφωνες, αντικαταστάθηκαν τα ρολόγια της ΔΕΗ, αντικαταστάσεις κάγκελων που ήταν σκουριασμένα κλπ.). Τώρα έμειναν και βρίσκονται σε κακή κατάσταση μόνον 4 γκαρσονιέρες, τις οποίες το νυν Δ.Σ. τα επόμενα χρόνια πρέπει να τις φτιάξει. Το κόστος, βάσει των σημερινών τιμών, θα είναι πάνω από 2000 ευρώ για κάθε γκαρσονιέρα, αλλά όμως πρέπει να επισκευαστούν οπωσδήποτε. Ας μου επιτραπεί να αναφέρω ότι δια την ανακαίνιση των 10 διαμερισμάτων με βοήθηση πολύ ο αείμνηστος Τάκης Μανώλης, που πραγματικά φρόντιζε τις πολυκατοικίες σαν να ήταν δικές του. Επειδή δεν έχω το περιθώριο να είναι το παρόν άρθρο πολυσέλιδο αναφέρω μόνον το παρακάτω θέμα:

Ο αείμνηστος γαμπρός μου, παπα Τιμόθεος Χρήστου αναφέρει στη διαθήκη, το σπίτι στο χωριό να γίνει λαογραφικό μουσείο. Ήδη οι κυριότερες εργασίες στον εσωτερικό και εξωτερικό χώρο έγιναν. Παραμένει να γίνει η πλακόστρωση

της αυλής, ο μικρός χώρος δίπλα από το σπίτι του παπα Διονύση Τάτση (προφανώς και το κλείσιμο της εκεί ευρισκόμενης πόρτας και η δημιουργία μικρού εξώστου από τη πόρτα της κουζίνας) και το κυριότερο που παραμένει να γίνεινειναι ο εσωτερικός ελαιοχρωματισμός τοίχων, ταβανιών και κουφωμάτων. Μετά τις άνω εργασίες, παραμένουν να γίνουν εσωτερικώς η βιβλιοθήκη στην οποίαν θα τοποθετηθούν οι εγκυκλοπαίδειες και τα πάμπολλα βιβλία του παπα Τιμόθεου και στην άλλη μεριά του μεγάλου δωματίου, το οποίο πρέπει να ονομασθεί «Παπα-Τιμόθεου και πρεσβυτέρας Γεωργίας Χρήστου», να γίνουν οι πίνακες στους οποίους θα αναρτηθούν οι πάμπολλες φωτογραφίες του διαθέτου, οι οποίες είναι και πολύ ενδιαφέρουσες, καθότι πολλές απεικονίζουν πολλά πρόσωπα ανδρών και γυναικών της παλαιάς εποχής του χωριού μας.

Τις παραπάνω εσωτερικές διαρρυθμίσεις, εισηγούμαι να αναθέσετε στον εξαίρετο συγχωριανό μας ξυλουργό Γεώργιον Δ. Στεργίου, ο οποίος στο χωριό του θα φροντίσει να φτιάξει κάτι όμορφο. Όλο το παραπάνω υλικό βρίσκεται πακεταρισμένο και είναι στα ντουλάπια του λαογραφικού μουσείου. Η άλλη μικρή αίθουσα να ονομασθεί «Αίθουσα Συλλόγου Ασημοχωριτών» και εκεί να γίνουν πίνακες, προκειμένου να αναρτηθούν φωτογραφίες από την πολύχρονη δράση του Συλλόγου. Πάμπολλες έγχρωμες φωτογραφίες του Συλλόγου από το 1976 έχω εγώ, τις οποίες θα σας τιδώσω σε φωτοαντίγραφα.

Για να γίνουν όλα αυτά χρειάζονται ορισμένα χρήματα. Αυτά βρίσκονται αν πωλήσετε στην Αλεξάνδρα Π. Χρήστο το 1/3 του διαμερίσματος επί της οδού Κροκυδά, διότι στη ίδια ανήκουν τα 2/3 του διαμερίσματος αυτού. Ο Σύλλογος με ένα απλό πρακτικό του Δ.Σ. και με τους τίτλους μπορεί να αποκτήσει.

Τώρα ας μου επιτραπεί να αναφέρω ότι με το CD πολυκλοφόρησα «ΤΑ ΑΣΗΜΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ» και με τεράστια διαφήμιση που έκανα και κάμω κάθε μέρα με τη φωτογραφία του χωριού μας, το χωριό μας θα διαφημισθεί τεραστίως, καθώς θα κάμω και με ένα άλλο CD που θα κυκλοφορήσω προσεχώς και πάλι με τίτλο «ΤΑ ΑΣΗΜΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ».

Έτσι υπολογίζω το χωριό μας να γίνει ένα μικρό Μέτσοβο και απευθύνομαι σε όλους τους χωριανούς, ιδίως της Αμερικής αλλά και των Αθηνών και Ιωαννίνων, να έχουν το νού τους ώστε 25 έως 30 οικογένειες να δημιουργήσουν υποδομές ώστε τα παιδιά τους να έλθουν στο Ασημοχώρι να ζουν πλούσιοπάροχα, αλλά και οι γέροντες Ασημοχωρίτες να περάσουν μαζί με τα παιδιά τους καλά γεράματα στο χωριό τους.

Αγαπητό Περιοδικό, επίτρεψέ μου να απευθυνθώ σε όλους τους Ασημοχωρίτες με τον χαιρετισμό:
«Έρρωσθε και ευδαιμονείτε»
(να είστε γεροί και ευτυχισμένοι)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΣΗΜΟΧΩΡΙΤΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ «Η ΠΡΟΟΔΟΣ»

Βουλγαροκτόνου 40 – 11472 Αθήνα Τηλ.: 64.50.884

«Κεφάλαιο Αυτοτελούς Διαχείρισης Βασιλείου Χρήστου» προς εξυπηρέτηση κοινωφελών σκοπών

Απολογισμός Χρήσης από 1 Ιανουαρίου 2008 εως 31 Δεκεμβρίου 2008

Κατά τη διάρκεια του έτους 2008, η όλη οικονομική διαχείριση του κληροδοτήματος Βασιλείου Χρήστου, κινήθηκε μέσα στα πλαίσια του προϋπολογισμού του έτους όπως αυτός συντάχθηκε, οι δε εισπράξεις και πληρωμές έχουν ως εξής:

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ - ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

1. Μισθώματα Βαυλγαροκτόνου	21.217,00 €
2. Μισθώματα Μελισσίων	19.287,00 €
3. Υπόλοιπο ταμείου 31/12/07	850,02 €
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	41.354,02 €

ΠΑΘΗΤΙΚΟ - ΕΞΟΔΑ

1. Αμοιβή νομικού συμβούλου και βοηθήματα προς συλλόγους	2.700,00 €
2. Έξοδα εκδηλώσεων	5.000,00 €
3. Έξοδα εκμετάλλευσης ακινήτων	7.877,91 €
4. Φόροι Δημοσίου	58,00 €

5. Γενικά έξοδα και επιχορήγηση συλλόγου.....
.....6.000,00 €

6. Έργα υποδομής και εκπολιτιστικά έργα στο Ασημοχώρι.....10.000,00 €

7. Έξοδα Φύλαξης του χωριού.....1.500,00 €

8. Επιχορήγηση για έκδοση βιβλίου.....1.500,00 €

9. Για ενίσχυση πλαισιαρχικού μουσείου..300,00 €

ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ**34.935,91 €**

ΥΠΟΛΟΙΠΟ 31/12/2008**6.418,11 €**

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Τα πραγματοποιηθέντα έσοδα (41.354,02 €) υπολείπονται των προϋπολογισμένων (45.594,00€). Η διαφορά αυτή οφείλεται στην ασυνέπεια εκ μέρους κάποιων μισθωτών στην καταβολή των μισθωμάτων και στο ότι κάποιοι μισθωτές αποχώρησαν με αποτέλεσμα για κάποιο χρονικό διάστημα να μην υπάρχουν έσοδα από μισθώματα»

2. Επίσης, υπάρχει απόκλιση μεταξύ των προϋπολογισθέντων (46.000 €) και των πραγματοποιηθέντων εξόδων (34.935,11 €). Η διαφορά προέρχεται κυρίως από δύο εγκεκριμένες δαπάνες οι οποίες τελικά δεν πραγματοποιήθηκαν. Το ποσό των 4.000 για την έκδοση του περιοδικού «Τα Ασημοχωρίτικα» και ποσό 4.000 επίσης για την αποδοχή κληρονομιάς Βασιλείου Χρήστου. Και για τις δύο αυτές περιπτώσεις το νέο διοικητικό συμβούλιο είναι αποφασισμένο να προβεί στις δέουσες ενέργειες έτσι ώστε να πραγματοποιηθούν στο νέο οικονομικό έτος.

Η διαχείριση του κληροδοτήματος κινήθηκε μέσα στα πλαίσια της βούλησης του διαθέτη και εντός του προϋπολογισμού.

Αθήνα, 31.12.2008

Προϋπολογισμός χρήσης από 1 Ιανουαρίου 2009 εως 31 Δεκεμβρίου 2009

ΕΣΟΔΑ

A. ΜΙΣΘΩΜΑΤΑ

1. Πολυκατοικίας Βουλγαροκτόνου 40. Καθαρά μισθώματα	25.070 €.
2. Πολυκατοικίας Μελισσίων. Καθαρά μισθώματα	22.224 €.

B. ΤΟΚΟΙ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Τόκοι Τράπεζας.....	15 €
---------------------	------

G. ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΤΑΜΕΙΟΥ

Πιθανολογιούμενο υπόλοιπο ταμείου της 31/12/2008	1.500 €
--	---------

Δ. ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΦΟΡΟΥ

Επιστροφή φόρου εισοδήματος	768 €
-----------------------------------	-------

ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	49.577 €
----------------------------	-----------------

ΕΞΟΔΑ

1. Έξοδα έκδοσης περιοδικού «Τα Ασημοχωρίτικα». Επανέκδοση του περιοδικού για την προβολή των θεμάτων της περιοχής, η έκδοση του οποίου προβλέπεται από τη διαθήκη.....4.000 €	
2. Έξοδα εκδηλώσεων στο Ασημοχώρι. Πραγματοποίηση εκδηλώσεων στο χωριό, όπως το πανηγύρι του Αι Λιά, μνημόσυνο και σχετική εκδήλωση στην	

μνήμη του διαθέτη.....7.000 €

3. Επιχορήγηση συλλόγου. Για την κάλυψη διαφόρων εξόδων.....10.000 €

4. Έξοδα εκμετάλλευσης ακινήτων. Για την πραγματοποίηση επισκευών, ελαιοχρωματισμών και διαφόρων εργασιών συντήρησης των ακινήτων της Βουλγαροκτόνου και των Μελισσίων.....6.000 €

5. Έξοδα εκπολιτιστικών έργων στο Ασημοχώρι. Έξοδα για τη διαμόρφωση χώρου για αθλοπαιδιάς των νέων του χωριού και την επισκευή -διαμόρφωση του δρόμου προς το νεκροταφείο.....8.000 €

6. Έξοδα φύλαξης του χωριού. Για τη φύλαξη του χωριού κατά τους χειμερινούς μήνες (Δεκέμβριος - Απρίλιος - 5 μήνες επί 300€).....1.500 €

7. Έξοδα συντήρησης και επισκευής ιερών ναών της περιοχής.....2.000 €

8. Έξοδα για αποδοχή κληρονομιάς και σύσταση οριζοντίου ιδιοκτησίας στην πολυκατοικία επί της οδού Βουλγαροκτόνου.....2.500 €

9. Αμοιβή λογιστή - φοροτέχνη. Αμοιβή για εργασίες όπως αυτές περιγράφονται στο σχετικό παράτημα του παρόντος.....3.100 €

10. Αμοιβή δικηγόρου. Αμοιβή για εργασίες όπως

αυτές περιγράφονται στο παράτημα του παρόντος.....5.000 €

ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ**49.100 €**

ΥΠΟΛΟΙΠΟ**477 €**

Ο προϋπολογισμός συντάχθηκε σύμφωνα με το πνεύμα της διαθήκης του μεγάλου ευεργέτη μας, αειμνήστου ιατρού Βασιλείου Χρήστου.

Πιστεύοντας ότι υπηρετούμε με τον καλύτερο τρόπο τους σκοπούς του διαθέτη, παρακαλούμε για την έγκριση του.

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ.: Θεοφάνης Γιαννούλης

Ο Αντιπρόεδρος..... Κων/νος Γεωργίου

Ο Γεν. Γραμματέας: Δημήτριος Γεωργάκης

Η Ταμίας: Γεωργία Γιαννούλη

Η έφορος: Ελευθερία Γιαννούλη

Μέλη: Σωτήριος Γιαννούλης

..... Ελένη Χολέβα

Οι εκτελεστές: Ευριπίδης Ζωγράφος

..... Πασχάλης Μανώλης

..... Μάρθα Μανώλη

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΤΙΓΜΗ

• **Το πανηγύρι του Αι Λιά αναβιώνει.** Το Τοπικό Συμβούλιο πήρε το θέμα στα ζεστά και κάθε χρόνο γίνεται όλο και πιο ζωντανό, όλο και πιο καλό. Έτσι λοιπόν έγινε και φέτος η Θεία Λειτουργία στο εκκλησάκι του Αι Λιά με τη συμμετοχή σχεδόν όλων των χωριανών και με τα καθιερωμένα κεράσματα των Τοπικών. Το πανηγύρι, βέβαια, για μεγαλύτερη συμμετοχή προηγήθηκε. Έγινε την προηγούμενη μέρα (Κυριακή βράδυ) στην ανανεωμένη πλατεία του χωριού

Γραφεία: Βουλγαροκόνιου 40, Αθήνα 114 72